

செந்தமிழ்.

தொகுதி-கூ.] சாதாரண-ஸ்ரீ மாசிமீ. [பகுதி-சூ.

ஸ்ரீராமவருணவன்.

சீதாபிராட்டியைத்தேடி இலங்கையிற் சென்ற அநுமார் இலங்கையிலுள்ள ஊர்கடோறுஞ் சென்று சென்று தேடியும் அப்பிராட்டியைக் கண்டிலராய் அயலிலுள்ள சோலை ஒன்றிற் புகுந்தார் புகுந்து பலதிசைகளிலுந்தேடிப்பார்த்தார். பார்த்தபோது உடலும் மெலிந்து துயரும் மிகுந்து வருந்தியிருந்த பிராட்டியைக் கண்டார். கண்டு பெருமகிழ்ச்சி கொண்டார். பிராட்டி தம்மை இராமருடைய தூதர் என்று நம்புமாறு தம்முருவத்தையுங் காட்டி ஸ்ரீராமருடைய சுவரூபம் முதலியவைகளையும் வேறுவேறுகக் கூறினார். கூறுமாறு சொன்ன தூதுரைகளையுங் கூறினார்.

அவர் கூறியவைகளையெல்லாம் வான்மீகிமுனிவர் தமது இராமாயணத்திலே விஸ்தாரமாக விரித்துக்கூறினார். கம்பகாடரோ அவற்றுள்ளே சிலவற்றை எடுத்துக்கொண்டு தாமுஞ் சிலவற்றைச்சேர்த்துத் தமிழ்நாட்டிற்குத் தமிழ்க்காப்பிய நடைக்கும் ஏற்குமாறு ஸ்ரீராமரைப் பாதாதிசேசமாக வர்ணிப்பாராயினார். பெரும்பாலும் அவ் வருணனைகளெல்லாம் உவமாலங்காரபேதமாய் விளங்கும்.

உபந்யாசம்.

படியெடுத் துரைத்துக் காட்டும் படித்தன்று படிவம் பண்பின் முடிவுள வுலக மக்கெல்லா மிலக்கண மொழியு முன்னர்த் துடியிடை யடையாளத்தின் றொடர்வையே தொடர்தியென்னு அடிமுதன் முடியீருந் வறிவுற வதமன் சொல்வான். (உருக்காட்டு படலம்.)

படி=உவமை. துடியிடை=விளி. அடையாளத்தின் தொடர்வையே தொடர்தி என்னு=அடையாளத்தின் தொடர்ச்சியை விடாமல் அறுசரித்து நினைதி என்று. தொடர்வையே என்பது நாம் வைத்திருக்கும் அச்சப்பிரதியிலே தொடரவை என்று வேறுபட்டிருக்கின்றது. கம்பநாடர் இந்த உபநியாசத்தின் பின் பாதந்தொடங்கி வருணிப்பர்.

பாதவருணனை.

சேயிதழ்த் தாமரை யென்று சேணுளோர்
ஏயின ரதன்றுணை யெளிய தில்லையால்
நாயகன் றிருவடி குறித்து நாட்டுறிற்
பாய்திரைப் பவளமும் குவளைப் பண்பிற்றால்.

சேணுளோர் ஏயினர்=தூரத்தள்ளார் கூறினர். ஒருகாலுங்காணாதவர் என்பது போதாச்சேணுளோர் என்றார். அதன்றுணை=அதனை ஒத்ததாய்.

வான்மீகி முனிவரோ ஸ்ரீராமரைப் பாதாதிகேசமாக வர்ணித்துச் சென்றாரல்லர். அவர் ஸ்ரீராமருடைய பேரழகு, குணம், பிரதாபம் முதலியவைகளை முன்னர்க்குறி அப்பால் அவயவங்களிலுஞ்செல்வர். எப்படியெனின் கூறுதும்.

ஸ்ரீராமபிரானே எவர்மனத்தையும் வலிந்து கவர்ந்திழுக்கும் பேரழகுடையவர். நாகரிகமும் நல்லுருவமுமுடையவர். மேனியின் காந்தியாற் சூரியனை ஒப்பவர். பொறுமையினுற் பூமியை ஒப்பவர். புத்தியினுற் பிருகத்பதியை ஒப்பவர். எங்கும்பரந்த பெருங்கீர்த்தியினுல் இந்திரனை ஒப்பவர். தமது குலாசாரங்களைத் தவறாது காக்கும் பெருவிரதசீலர். தமது பந்துசனங்கள் போலச் சகலசனங்களையும் பரிந்தோம்பும் பெருங்கருணையாளர். பகைவரைவாட்டும் பண்புடையவர்.

பிராமணர் முதலிய வருணத்தார் நால்வரும் ஒருவரோடொருவர் கலந்து பிறழாவண்ணம் அவரவர்க்கியைந்த ஆசாரங்களை ஆஞ்ஞாபித்துப் பின்னர் அவைகளைப் பரிபாலனஞ்செய்யுந் தருமகர்த்தர். நீதிநெறிகளை நியமித்து அந்நெறிகளிலே செல்லுமாறு யாவ

ரையும் நடாத்தும் இறைமாட்சியுடையவர். பெரியோரெல்லாம் பொன்போலப்பேணும் பெருந்தகையாளர். ஏகபத்தினிரதத்தை என்றும் மறவாதவர். நன்றி மறவாதவர். எந்தக்காரியங்களையும் இனிது முடிக்குந் தந்திரவழிகளை நன்கறிந்தவர். அந்தணரை வழிபட்டு அரசநீதிகளைக் கேட்டறிந்தவர். இருக்கு முதலிய வேதங்களையும், வியாகரணம் முதலிய வேதாங்கங்களையும் மற்றைச் சாத்திரங்களையும் நன்கு கற்றவர். இன்சொல்லுந் தாழ்நடையும் இழுக்காவொழுக்கமும் என்றும் பெரிதுடையவர்.

விசாலமான புயங்களுடையவர். நீண்ட கரங்களுடையவர். சங்கு போன்ற கழுத்துடையவர். மலர்ந்து விரிந்த முகமுடையவர். தசையினால் எலும்பு மறைந்த மணிக்கட்டுடையவர். பேரிகைத்தொனி போன்ற கம்பிரமான பேச்சுடையவர். கை, கால் முதலிய இரட்டையவயவங்களெல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று உயர்வுதாழ்வில்லாதவர். பச்சைப் புல்லுப்போன்ற கருகிறமுடையவர்:

வான்மீகிமுனிவரால் இங்ஙனம் வருணிக்கப்பட்ட உறுப்புக்களுள்ளே புயம், கரம், கழுத்து என்னும் உறுப்புக்களின் வருணனைகளிலே கம்பநாடரும் பெரும்பான்மை ஒத்துச்செல்லுகின்றனர். வான்மீகிமுனிவர் விசாலமான புயம் என்பர். கம்பநாடர் பொருப்பையும் வென்றதென்பர். எனவே அதுவும் அதன் விசாலத்தையே அறிவிக்கும்.

புயவருணனை.

திரண்டில வொளியில திருவின் சேர்வில
முரண்டரு மேருவின் முரிய முரிநாண்
புரண்டில புகழில பொருப்பொன் றென்றுபோன்
நிரண்டில புயங்களுக் குவம மேற்குமோ. (உருக்காட்டு படலம்.)

இங்கே பொருப்பு என்பதனை எழுவாயாக எடுத்துக்கொண்டு திரண்டில, ஒளியில, சேர்வில, புரண்டில, புகழில, இரண்டில ஏற்குமோ என்னும் பயனிலைகளோடுமுடிக்க. உபமேயமாகிய புயங்களுக்கு உயர்ச்சி தோன்றுமாறு உபமானமாகிய பொருப்பிலே திரண்டிருத்தல், ஒளியுடைமையாதல் முதலியன இல்லை என்று விலக்குதலால் இது விலக்குவமை என்னும் அணியாகும். இவ்விலக்கினாலே திரண்

டிருத்தல், ஒளியுடைமையாதல் முதலியனவெல்லாம் புயங்கண்மாட்
ளென்பது தானே பெறப்படும்.

ஒளி - பிரதாபம். திருவின் சேர்வில் - வீரலக்குமியின் வாசமு
மில்லாதன. சேர்வு - சேர்ந்திருத்தல், வீடு. மேருவில் - மேருமலை
போன்ற திரியம்பகம் என்னும் வில்லு. இவ்வில்லின் வரலாற்றை
யும், இவ்வில்லினை, ஸ்ரீராமபிரான் முரித்த செய்தியையுங் கார்முகப்
படலத்திற் காண்க. நாண்புராந்தல் - நாணமுந்துதல். ஒன்று ஒன்று
போன்று இரண்டில் - தம்முள்ளே ஒன்றினை ஒன்றொத்து இரண்டு
மலை இல. உவமம் ஏற்குமோ - உவமையாதல் பொருந்துமோ?

இக்கவியிலே “பொருப்பொன்றொன்றுபோன்றிரண்டில்” என்
பது அச்சுப்பிரதியிலே “பொருப்பொன்றொன்றுபோன்றிரண்டில்”
என வேறுபாடமாய்ப் போயிற்று. இசற்குரைகூறி முடித்தல் யா
வர்க்கும் அரிது.

காவருணனை.

நீடுறு கீழ்த்திசை நின்ற யானையின்
கோடுறு காடுமெனச் சிறிது கூறலாம்
தோடுறு மலரெனச் சுரும்பு சுற்றறத்
தாடுறு தடக்கைவேறுவமை சாலுமோ.

வான்மீகி “நீண்டகை” என்றதைக் கம்பநாடர் அநுசரித்துத்
“தாடுறுதடக்கை” என்றார். தாடுறு தடக்கை - முழந்தாளிற் பொ
ருந்திய வளைந்தகை, தாள் + துறு - தாடுறு, தட - வளைவு. கீழ்த்தி
சை நின்றயானை - ஐராவதயானை. கோடு - கொம்பு. கூறலாம் -
(உவமை) சொல்லலாம்.

இக்கவியிலே தாடுறு என்பது “தாடுமோ” என்றும், சாலு
மோ என்பது “சாலுமே” என்றும் அச்சிற்பாடம் வேறுதலாயிற்று.

காவருணனை.

களம் - கழுத்து.

கடற்படுபணிலமுகம் கன்னிப் பூகமும்
மிடற்றினுக் குவமையென் றுரைப்பர் மெல்லியோர்
உடற்பட வொண்ணுமோ வாகப் பள்ளியான்
இடத்துறை சங்கமொன்றிருக்க வெண்களால்.

மெல்லியோர் உவமை என்றுரைப்பர் எனவும், சங்கம் ஒன்றி
ருக்க எங்களால் (அஃது) உடற்பட ஒண்ணுமோ எனவும் முடிக்க.
“சங்குபோன்ற கழுத்துடையவர்” என்று வான்மீக கூறியதை இக்
கவியும் அறுசரிக்கின்றது.

பணிலம் - சங்கு. பூகம் - கழுகு மெல்லியோர் - மெல்லிய
அறிவாளர். உடற்பட - உடன்பட. ஒண்ணுமோ - இயலுமோ. உர
கப்பள்ளியான் - விட்டுணு. உரகப்பள்ளியானிடத்துறை சங்கம் -
பாஞ்சசன்னியம். உரைப்பர் என்பது அச்சிலே உரைக்கும் என
வேறியிற்று.

ஸ்ரீராமபிரானுக்கு மார்பு, மணிக்கட்டு, முட்டி என்னும் மூன்ற
வயவங்களும் கடினமாயிருக்கும். புருவம், கை, அண்டம் என்னும்
மூன்றவயவங்களுந் தாழ்வுடையனவாயிருக்கும். தலையிர்நுனி, மு
ழங்கால், அண்டம் என்னும் மூன்றவயவங்களும் உயர்வுதாழ்வற்றி
ருக்கும். நாபி, மார்பு, வயிறு என்னும் மூன்றவயவங்களும் உயர்ந்தி
ருக்கும். கடைக்கண், விரல், பாதம் என்னும் மூன்றவயவங்களும்
சிவந்திருக்கும். பாதரேகைகள், தலையின்மயிர், இலிங்கம் என்பன
மூன்றும் மிருதுவாயிருக்கும். குரல், நடை, நாபி என்னும் மூன்றும்
கெம்பீரமாயிருக்கும்.

முகத்திலுங் கழுத்திலும் மூன்றுமடிப்புண்டு. புருவம், மூக்கு,
கண், காது, உதடு, முலைக்கண், முழங்கை, மணிக்கட்டு, முழந்தாள்,
அண்டம், மருங்கு, கை, கால், கடிதடம் என்னுமிந்தப் பதினான்கவய
வங்களும் உயர்வு தாழ்வின்றி ஒப்புடையனவாயிருக்கும். உதடுகள்
கொவ்வம்பழம்போலச் சிவந்திருக்கும். கன்னங்களிரண்டும் திண்ணி
யனவாயிருக்கும். மூக்கு உயர்ந்து நீண்டு சுந்தரமாயிருக்கும். கண்
கள், பல்லுகள், பாதம், மயிர் தோல் என்னும் ஐந்தும் மிருதுவாயும்
ஆனந்தமாயுமிருக்கும். சரீரம், கை, கைத்தலம், கால், விரல், மூக்கு,
கண், காது என்னும் எட்டும் நீண்டிருக்கும். நடை யாணை, புலி,
இடபம் என்பவைகளைப்போல அதிககம்பீரமாயிருக்கும்.

இங்கே ஸ்ரீராமபிரானுடைய நடைக்கு உவமையாகக் கூறிய
யாணை, புலி, இடபம் என்னும் மூன்றுள்ளே யாணையையும் இடபத்
தையுங் கம்பநாடரும் அறுசரித்தனர்.

நடைவருணனை.

புல்ல லேற்ற திருமகளும் பூவும் பொருந்தப் புவியேழும்
எல்லே யேற்ற நெடுஞ்செல்வ மெதிர்த் தூன்று மஃதின்றி
அல்ல லேற்ற கானகத்து மழியா நடையை யிழிவான
மல்ல லேற்றி னுளதென்றான் மத்தயானை வருந்தாதோ.

இங்கே யானையும் இடபமும் ஸ்ரீராமபிரானுடைய நடைக்கு
உவமானமாகத் தோன்றுமாறு கூறிய சித்திரம் அறிக.

ஸ்ரீராமபிரானுக்கு முகம், வாய், கரம், பதம் முதலிய அவய
வங்கள் செந்தாமரை மலர்போன்று சிறந்திருக்கும். கம்பநாடரோ
ஸ்ரீராமபிரானுடைய முகவருணனையிலே தாமரை மலரையும் மறுத்
தனர். சந்திரனையும் மறுத்தனர்.

முகவருணனை.

அண்ணறன் றிருமுகங் கமல மாமெனின்
கண்ணினுக் குவமைவே றியாது காட்டுகேன்
தண்மதி யெதிரென வுரைக்கத் தக்கதோ
விண்ணுடல் பொலிந்தது மெலிந்து தேயுமால்.

இக்கவியிலே விண்ணுடல் என்னும் பாடம் அச்சப்பிரதியிலே
“வெண்மதி” என்று வேறுபட்டுப் போயிற்று.

ஸ்ரீராமர் எங்கும் பரந்த பெருங்கீர்த்தியுடையவர். குற்றமற்ற
தந்தை தாயரையுடையவர். சத்தியந்தவறாதவர். இக்குணங்களெல்
லாம் இலக்குமணரிடத்திலும் உண்டு.

இதுகாறும் இங்கே கூறிய ஸ்ரீராமபிரானுடைய வருணனை
எல்லாம் வான்மீதிராமாயணத்திலே சுந்தரகாண்டத்திலே முப்பத்
தைந்தாம் சருக்கம் நோக்கியும் வேறே உரைநோக்கியும் எழுதியது
எனக்கொள்க. சில விலக்கப்பட்டன.

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை.

இராமாவதாரச்செய்யுட் பாடாந்தரம்.

பாசப்படலம்.

(முற்றோட்ச்சி.)

தாருகன் குருதி யன்ன குருதியிற் தனிமாச் சியல்
கூருகிர் கிளைத்த கொற்றக் கணகன்மெய்க் குழம்பிற் றேன்றத்
தேருகக் கையின் வீரச் சிலையுட வயிற் செங்கண்
நீருகக் குருதிசிந்த நெருப்புட வயிர்த்து நின்றான்.

என்னும் உக-ம் செய்யுளில், “அயிர்த்து நின்றான்” என்பது “உயிர்
த்துச் சொல்வான்” எனக் காணப்படுகின்றது. இதன்பின் வரும்
செய்யுள் தம்பியை விளித்துக் கூறுவதாகலிற் பின்னையதே பொருத்
தமுடைத்து.

தை

வென்றே நிதன்முன் சிலவீரரை யென்னும் வெம்மை
யன்றே முடுகிக் கடிதெய்த வழைத்த தம்மா
ஒன்றே யினிவெல் லுதரேற்ப தடுத்த துள்ளத்
தின்றே சமையு மிவனிந்திர் சித்து வென்பான்.

என்னும் உரு-ம் செய்யுளில், “ஒன்றேயினிவெல்லுத ரேற்பதடுத்த
துள்ளத்—தின்றேசமையும்” என்பது “ஒன்றேயினிவெல்லுதரே
ற்ற லடுப்பதுள்ள—தின்றேயமையும்” எனக்காணப்படுகின்றது.
இனிவெல்லுதலுந்தோற்றலுமாகிய இரண்டனுளொன்றே நம்மைப்
பொருந்துவது. அடையவேண்டியதாய் உள்ளது இப்பொழுதே
பொருந்தும். எனப்பொருள் கொள்ளுமிடத்துச் சிறந்துகாட்டலிற்
பின்னையதே பொருத்தமுடைத்து.

பிணிவீட்டு படலம்.

—:(o):—

ஒளிவரு நாகத்துக் கொல்கி யன்றுத
னிளிவர லின்றுபி னெண்ணம் வேறெனாக்
களிவரு சிந்தையாற் காண்டி நங்களைச்
களிகலை யாமெனத் தொழுகின்றார் சிலர்.

என்னும் கக-ம் செய்யுளில், “ஒளிவருநாகத்துக்கொல்கியன்றுத—
னிளிவரலின்றுபினைண்ணம் வேறென” என்பது “ஒளிவருநாகத்
திற் கொல்கிறதில்லையா—லெளிதரவன்றித நெண்ணம் வேறென”
எனக் காணப்படுகின்றது. நாகபாசத்திற்கு இது ஒடுங்குதலடைந்
திருக்கவில்லை. இதோ எளியதன்று, இதன் மனக்கருத்துப் பிறிதே
யாகுமென்று கூறி, எனப்பொருள் கொள்ளுமிடத்து சிறந்துகாட்ட
லிற் பின்னையதே பொருத்தமுடைத்தென்க.

செடி

எந்தைய தருளினு மிராமன் சேவடி
சிந்தைசெய் நலத்தினுஞ் சீதை வானவர்
தந்துள வரத்தினுந் தறுகட் பாசமுஞ்
சிந்துவெ னயர்வுறு சிந்தை சீரிதால்.

என்னும் உஉ-ம் செய்யுளில், “சிந்துவெ னயர்வுறு சிந்தை சீரிதால்”
என்பது “சிந்துவென்றேருகிற் சீரிதல்லவால்” எனக்காணப்படுகின்
றது. முன்னையது பொருட்பொருத்த மின்றாதலிற் பின்னையதே
பொருத்தமுடைத்து. “சிந்துவெனய்வுறுசிந்தை சீரிதால்” என
வும் பாடம்.

செடி

கடவுளர்க் காசனைக் கடந்த தோன்றலும்
புடைவரும் பெரும்படைப் புணரி போர்த்தெழு
விடைபிணிப் புண்டது போலும் வீரனைக்
குடைகெழு மன்னனிற் கொண்டு போயினான்.

என்னும் உரு-ம் செய்யுளில் “விடைபிணிப்புண்டது போலும் வீ
ரனை” என்பது “விடையினிற் சடையவன்போலும் வீரனை” எனக்
காணப்படுகின்றது. அனுமனுக்கு விடையை உவமைகூறல் சிறப்
பின்மையானும் நாகபாசத்தாற் கட்டுண்டமையானே சிவனைக்கூறல்
பொருத்தமாதலானும் பின்னையதே பொருத்தமுடைத்து. நாகம
ணிந்திருத்தலின் சிவனை ஈண்டு உவமைகூறல் சிறப்புடைத்தென்க.

இன்னும் கஉஉ-ம் செய்யுளில் “வேந்தன் கோயில்வாயிலொடு
விரைவிற்கடந்து” என்பது “வேந்தன்கோயினெடுவாயில் விரைவற்

கடந்து” எனக்காணப்படுகின்றது. பொருட்சிறப்பானே இதுவும் பொருத்தமாதல் காண்க.

இலங்கையெரியூட்டு படலம்.

—:(X):—

பொன்றி ருத்திய தாதலி லிராவணன் புரைதீர்
குன்ற மொத்துயர் தடநெடு மாநிலைக் கோயி
னின்ற துற்றெரி பருகிட நெரிவுற வருகித்
தென்றிசைக்குமோர் மேருவுண் டாமெனத் தெரிந்த.

என்னும் சஉ-ம் செய்யுளில், “நின்றதுற்றெரிபருகிடநெரிவுற வருகி” என்பது “நின்றுசுற்றெரி பருகிடநெறியுறவருகி” எனக் காணப்படுகின்றது. பொருட்சிறப்புடைமையிற் பின்னையதே பொருத்த முடைத்து.

சி. கணேசையர்.

உ

மகாசிவராத்திரி மகிமை.

////////////////////

(கருஉ-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

சிவராத்திரியானது பல்வகைப்பட்டிலங்குவன. அவற்றுள் மாகி மாதத்துத் தேய்பிறைச் சதுர்த்தசி தினத்தில் மாகசிவராத்திரி ஒன்றே வருஷசிவராத்திரியென்றும், மகாசிவராத்திரியென்றும். பெயர் பெறும். சோமவாரத்தன்று பகலிரவுசேர்ந்த அறுபது நாழிகையும் அமாவாசையிருக்குந்தினமும் சோமவாரத்தன்று சூரியன் அஸ்தமித்ததமுதல் அன்றிரவு நான்கு சாமமுந்தேய்பிறைச் சதுர்த்தசியிருக்குந்தினமும், சோமவாரத்தன்று இரவின் நான்காஞ்சாமத்தில் அமாவாசை அரைக்கன்னலிருக்குந்தினமும், சோமவாரத்தன்று இரவின் நான்காஞ்சாமத்தில் தேய்பிறைச் சதுர்த்தசி அரைக்கன்னலிருக்குந்தினமும் ஆகிய நான்குதினங்களுமே யோகசிவராத்திரியெனப்பெயர்பெறும். வருடத்தின் பன்னிரண்டு மாதங்களிலும்வரும்

இருபிறைகளின் சதூர்த்தசி வீரவிய இருபத்துநான்கு நாட்களும் நித்தியசிவராத்திரியெனப் பெயர்பெறும். தைமாதத்தின் தேய்பிறைப் பிரதமையன்று தொடங்கிப் பதின்மூன்று நாள்வரையில் பிரதிதினமும் நியமத்துடன் ஒருபொழுதுணவேற்றுப் பன்னாள் கார்தினமாகிய சதூர்த்தசியன்று விதிப்படி வீரதம் நோற்பது பட்சசிவராத்திரியெனப் பெயர்பெறும்.

மாசிமாதத்துத் தேய்பிறைச் சதூர்த்தசி
பைங்குனிமாதத்து வளர்பிறைத் திருகியை
சித்திரைமாதத்துத் தேய்பிறை அட்டமி
வைகாசிமாதத்து வளர்பிறை அட்டமி
ஆனிமாதத்து வளர்பிறைச் சதூர்த்தசி
ஆடிமாதத்துத் தேய்பிறைப் பஞ்சமி
ஆவணிமாதத்து வளர்பிறை யட்டமி
புரட்டாசிமாதத்து வளர்பிறைத் திரயோதசி
ஐப்பசிமாதத்து வளர்பிறைத் துவாதசி
கார்த்திகைமாதத்து வளர்பிறைச் சப்தமி தேய்பிறை யட்டமி
மர்கழிமாதத்து வளர்பிறைச் சதூர்த்தசி தேய்பிறைச் சதூர்த்தசி.

தைமாதத்து வளர்பிறைத் திருகியை என்னுந் திதிகள் கூடிய பன்னாளுக்கு நாட்களும் மாதசிவராத்திரியெனப் பெயர்பெறும். எனவே, மகாசிவராத்திரி, யோகசிவராத்திரி, நித்தியசிவராத்திரி, பட்சசிவராத்திரி, மாதசிவராத்திரி, என்றை வகைப்படுமென்றாயிற்று.

இத்தகைய சிவராத்திரி உத்தமத்திலுத்தமம். உத்தமம், மத்திமம், அதமம் எனநான்குவகைப்படுமென்பதற்குப் பின்வருஞ்செய்யுட்களால் தெற்றனக் கிடந்ததே.

“விரித்தசெழுங் கதிர்ப்பரிதி மேற்றிசைபோ யந்திவந்து மேவுங் காறுந் தெரித்ததிர யோதசியாந் திதிரின்று பின்புசதூர்த் தசிதான் கூடித் தரித்தவிரா வன்றிமற்றைப் பகன்முழுதுந் தங்கியடிற் றறுகட் டந்தி யுரித்தபிரா னிரசணிக்கு ஞுத்தயத்தி லுத்தமமா யுரைப்பர் மன்னே.”

“உதித்தகதி ரத்தமித்த பிண்குடுஞ் சதூர்த்தசியுத் தமமா மென்பர் துதித்தவது யாதுயுத யாந்தமதாய்ப் பகலிரவு தோய்ந்து நிற்குங்

கதித்தசதுர்த் தசிகதிராத் தமிழ்குமுன்சேர் சதுர்த்தசிகந் கங்குற் போதின் மதித்தபத்து ஈழிகையிற் பிண்குடுஞ் சதுர்த்தசிமத் திமமா மன்றே.”

“அல்லினிரு பதுகடிகை யளவுசதுர்த் தசிகதானின் றதற்குப் பின்னர்ச் சொல்லினுயர் மதிபரிதி யுடன்கூடு மமாவாசை தொடட்டத் தோடு புல்லியடி னதமசிவ ராத்திரியா மெனவெடுத்துப் புகல்வ ரல்லி னல்லியல்சேர் பதின்மூன்றாந் திதிதொட்ட சதுர்த்தசியே நன்ற தாமால்.”

திரயோதசியும் சதுர்த்தசியும் கூடிய இரவே சிவலிங்கசொருப மா மென்பதற்கும் பிரமாணம்.

“கங்குறனிற் பதின்மூன்றாந் திதியுடனே சதுர்த்தசியோர் கலைதான் கூடி லங்கதுவே சிவநிசியாக் கொளல்வேண்டுஞ் சிவருப மாகு மேன்மை தங்குசதுர்த் தசிகதிரயோ தசிகத்தி ருபரிவை தானென் றுகித் துங்கமுறக் கூடுமிராச் சிவலிங்கா காரமெனச் சொல்வர் மன்றே.”

ஆகையாலத்தகைய சிவநிசியன்று புண்ணியதீர்த்தங்களில் ஸ்நா நஞ்செய்து தனதில்லத்தில் தோரணமுதலியவைகளால் அலங்காரஞ் செய்து, பின்னர் பரமேசுரப்பிரபுவைப் பீடத்திலாவாகித்து, சிவா கம விதிவறாது நான்குபாமத்தும் பிற்கூறும் முறையே உபகரணங் களைக்கொண்டு பூசையியற்றவேண்டும்.

சர்ம ம்.	உபகரணம்.				நைவேத் தீயம்.
க.	பஞ்ச கௌவியம்	சந்தனம்	வில்வம்	தாமரை	பருப்பன்னம்
உ.	பஞ்சாயிர்தம்	அகிற் குழம்பு	தாமரை	துளசி	பாயசம்
ந.	தேன்	பச்சைக் கருப்பூரம்	சாதிமலர்	வில்வம்	திலான்னம்
ச.	கருப்பரு சாறு	குங்குரப் பூ	நந்தியா வர்த்தம்	நீலோற் பலம்	சுத்தான்னம்

இம்முறையே யியற்றவேண்டுமென்பதற்குப் பிரமாணம்.

“முன்னமுதற் சாமத்தி லானினேந்தா லாட்டிடுக முறைமை யாகப் பின்னிரண் டாஞ்சாமத் தைந்தமிர்தா லாட்டிடுக பிரசக் தன்னு னன்னயஞ்சேர் மூன்றாய சாமத்தி லாட்டிடுக நாலாஞ் சாமங் கன்னலின்சாற் றினிலாட்டக் காரணவா கமமெடுத்துக் கழறிற் றன்றே.”

“சந்தமுதற் சாமமதி லகிலிரண்டாஞ் சாமமதிற் சாம மூன்றிற் கந்தமிழ்குக் கருப்பூரங் கடைச்சாமங் குங்குமஞ்செங் கமலப் போதில் வந்தருணன் முகன்முருந்தன் மகபதிவா னவரெவரும் வணங்கி யேத்து மந்தமிலா முழுமுதல்வன் றிருமேனி குளிரமிகு மன்பிற் சாத்தி.”

“முற்சாமம் வில்வமதிற் பிற்சாம முளரிமலர் மூன்றாஞ் சாம நற்சாதி மலர்நாலாஞ் சாமமதி னந்தியா வர்த்தப் பூக்கொண் டற்சாருங் களத்திறைக்குச் சாத்துகவென் றுகமத்து ளதிக மான சொற்சார முள்ளசித்தத் தந்திரநா ரெருகுத்தினைச் சொன்ன தாமால்.”

“முண்டகமுற் சாமமதிற் றுளசியிரண் டாஞ்சாம மூன்றாஞ் சாமங் கண்டகஞ்சேர் கூவினைமுத் தளக்கிளைநான் கெணப்பகுத்த கடையிற் சாமம் விண்டலர்ந்து மதுத்துளிக்கு முற்பலத்தின் மலர்சாத்த வேண்டு மென்றே யண்டரெலாம் புகழ்ந்தேத்துஞ் சிந்தியமா மாகமநு லறைந்த தன்றே.”

“ஏதமின்முற் சாமமுற்கப் பருப்பொடன்ன மாகுமற்றையிரண்டாஞ் சாமங் தீதகல்பா யசமாகுஞ் சாமமொரு மூன்றதனிற் றிலஞ்சே ரன்ன மோதவரு சாமமொரு நான்கதனிற் சுத்தான்ன முரைத்தார் பூத நாதனவேத் தியந்தனக்குச் சுத்தான்ன மாஞ்சாம நான்கிற் கும்மே.”

இஃதன் றிப் பஞ்சவில்வத்தானும் நான்குயாமத்தும் அர்ச்சிக்க லாம்.

(பஞ்சவில்வம்.)

- க. வில்வம்.
- உ. நொச்சி.
- ங. மாவிலங்கை.
- ச. முட்கிளுவை.
- ரு. விளா.

இப்படிச் சிவபூசைசெய்யச் சத்தியற்றவையோதிகரும், ஸ்திரீகளும், நோயாளரும் சிவராத்ரித்தினத்தில் ஊனுறக்கமொழித்து அன்றிரவு நான்குசாமத்தும் சிவபுராணங்கேட்டேனும் நெபங்கள் செய்தேனும் சிவாலயத்துட்சென்று, பரமேசுரப்பிரபுவைத் தெரிசித் தேனும் அவ்விரவையகற்றி மறுநாட்காலையில் மேற்சொன்னபடி பாராயணஞ்செய்தல் வேண்டும்.

“இத்தகையசிவார்ச்சனைசெய்திடமாட்டார்விருத்தர்கொடியிடையார்நோய்
ருத்தமநற் சிவநிசிய லானோடு துயினீத்துச் சாம நான்குஞ்
சித்தமிகக் களிகூர்ந்து சிவபுராணங்கேட்டுச் செபங்கள் பண்ணி
முத்தனுறை சினகரத்திற் சென்றானைச் சேவித்தன் முறைமை யாமே.”

“அசிக்கணுமை பங்குணமுற் சாமத்தி லருச்சித்தாங் கதற்குப் பின்னர்ப்
பசிக்கழிந்தோர் நீர்சிறிது பால்சிறிது பருகவன்றேற் பழங்கள் சற்றே
புசிக்கசல பாணன்று மத்திமம்பால் பழமதம் பொருவில் கந்தஞ்
சுசிக்கொளப்பந் தோசையிட்டு மாந்தலத மத்ததமஞ் சொல்லுங் காலே.”

சு. நடேசதேசிகன்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ஜகந்நாதாயநம:

* திருப்புல்லாணி மான்மியம்.

முகவுரை.

உலகத்திலுள்ள ஜீவராசிகளையாவற்றுள்ளும் மானிடப்பிறவி
யே சிறந்தது. அதையடைதலே ஆன்மகோடிகட்குக் கிட்டுதற்க
ரிய பெரும்பேறு. இப்பிறவியைப்பெற்றதின் பயன் யாதெனின்,
வேதங்கள் கூறும் அன்பு, அருள், வாய்மை, அடக்கம் முதலியநற்கு
ணங்கள் பொருந்தப்பெற்று, பெரியோர்களிடத்தில் வணக்கம் பா
ராட்டி, பகவானிடத்தில் இடையறாத அன்புசெலுத்தி, வேதசாஸ்
திரங்களோதிப் பாஞானம்பெற்றுக் கருமபாசத்தினின்றும் ஜன்ம
பந்தத்தினின்றும் விடுபட்டு, எம்பெருபான் திருவடி நீழலையடைவ
தையே நோக்கி மனத்துய்மையுடன் முத்திமார்க்கத்தில் நடப்பதே
யாம். இவ்வொழுக்கங்களைக் கைக்கொண்டு ஒருவன் சரியாய் நடப்
பதற்கும், எவ்வித இடையூறுநேரிடினும் சற்றேனும் நழுவவிடாமல்
அவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதற்கும், தூண்டுகோலாயிருப்பதும் முடி
வில் என்றுமழியாப் பேரின்பவிட்டைக் கொடுப்பதும் சர்வேஸ்வர
னுடைய தியானமும் வழிபாடுமே.

*இது மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம் கௌரவ காரியதரிசியும், ஹைக்கோர்ட்டு
வக்கீலுமாகிய மகா-ரா-ஸ்ரீ டி. வி. ஸ்ரீகிவாஜஸயங்காரவர்களாற் செய்யப்
பட்ட திருப்புல்லாணி மான்மியத்தின் முகவுரையிலிருந்தெடுத்துச் சேர்க்
கப்பெற்றது.

ஐகதீசனுக்குப் பரம் வியூகம் விபவம் அந்தரியாமி அர்ச்சை யென்னும் ஐந்து சொருபங்களுண்டென்று நூல்கள் கூறுகின்றன. அவற்றுள் எல்லாவலகங்களினுஞ் சிறந்த ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் விர ஜா நதிக்கரையில் செம்பொன்செய் கோயிலில், திருமாமணி மண்ட பத்தில், ஸ்ரீ பூமி நீளாசமேதராய்த் திருவனந்தாழ்வான்மீது இனிது வீற்றிருக்கும் பரஸ்வரூபத்தைத் தெரிசித்துத் துதிக்கும் அந்தமினி ன்பத்தை யடைபவர் திவ்விய சரீரம்பெற்ற நித்தியரும் முக்தருமே யாவர். வாசுதேவன், சங்கருஷணன், பிரத்தியும்னன், அநிருத்தன் என்ற நான்கு வியூகரூபங்களையும் காணப்பெறும் பேரின்பந்தேவர்க ளுக்கேயுரியது. இராம கிருஷ்ண தீ யவதாரங்களாகிய விபவரூபங் களைச் சேவித்தற்கு, அக்காலத்தில் மானிடப்பிறவியெடுக்கவும், எடு த்து அப்பரமபுருஷர்களைக் கண்ணாரக்கண்டு பெரும்பேறடையவும், முற்பிறப்பிற்செய்த அரியதவப்பயனாலன்றி மற்றெதனாலும் கைகூ டாது. எல்லாம்வல்ல முழுமுதற்கடவுள் பிரபஞ்சத்தையே தன்னு டைய சரீரமாகக்கொண்டு அந்தரியாமியாய் எங்கும் நீக்கமறவியா பித்து நிற்கின்றார். இவ்வுண்மை வேதாந்தங்கற்றுத் தெளிவடைந்த ஞானிகளுக்குத் தெரியுமேயல்லாது, சாமானியர்களுக்குத் தெரிதல் மிகவுங்கஷ்டம். இவையாவற்றையுந் திருவுள்ளத்திற்கொண்டே யாவரும் தம்மையெளிதில் வழிபட்டுய்யுமாறு சுயம் வியக்தமா னதும், தேவ ருஷி முதலானவர்கள் தவம்புரிந்து சித்தியடைந்தது மான அநேக தலங்களில் ஜீவர்களிடத்துண்டாகும் நீர்ஜேமதுக்கிரு பையால் திவ்வியமங்களவிக்கிரஹ விசிஷ்டஸ்ய, எழுந்தருளியிருக் கின்றார்.

இவ்வுண்மைகளை நாடியே பரத்தைச் சக்கரவாளகிரியைச் சூழ்ந் திருக்கும் நன்னீர்நிறைந்த பெரும்புறக்கடலுக்கும்; வியூகத்தைத் திருப்பாற் கடலுக்கும்; விபவத்தை மழைபொழியுங்காலத்தில் நீர் புரண்டோடும் நதிகளுக்கும்; அந்தரியாமியைப்பொழிந்த ஜலம் நிலத் துடன் சார்ந்து ஆங்காங்கு சுரந்திருப்பதற்கும்; அர்ச்சையை மழை பெய்தகாலத்திற் பலவழிகளாலும் எக்காலத்திலும் பயன்படும்படி தேக்கிவைத்த நீர்நிலைகளுக்கும் பெரியோர்கள் உவமித்திருக்கிறார் கள்.

மேற்கூறியவாறு உலகரகக்ஷணத்தின்பொருட்டு எம்பெருமான் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளிய பலதலங்களிலும், ஆழ்வார்கள்

மங்களாஸாஸந் பெற்ற நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகள் சிறந்தன. அவற்றுள்ளும் மேன்மையுற்றது, பாண்டிநன் னாட்டில், தெற்குச்சமுத்திரக்கரையிலிருப்பதும், ஆதிசேது, தெர்ப்பசயனம், திருப்புல்லாணி என்ற பல திருநாமங்களால் விளங்குவதும்,

“வள்ளல்மாயவன் மணிவண்ண நென்மான் மருவுமிடம்
கள்ளவீழும் மலர்க்காவியும் தாமடற் கைதையும்
புள்ளுமள்ளற் பழனங்களுஞ் சூழ்ந்த புல்லாணியே.”

என்று திருமங்கையாழ்வாரால் துதிக்கப்பெற்றதுமான புல்லாரண்ணிய சேஷத்திரம். இவ்விடத்தில் புல்லர், கண்ணுவர், காலவர் என்னும் முனிபுங்கவர்கள் தவம்புரிந்து முத்திபெற்றார்கள். இழிவான யக்ஷஸ்திரிகளாகும்படி சாபமடைந்த தேவகன்னியமெழுவர் சாபவிமோசனம் பெற்று இயற்கைவடிவுற்றார்கள். இத்தலத்தில் சக்கரவர்த்தித் திருமகனும், தெர்ப்பாசனத்திற் பள்ளிசொண்டருளினார்; ஐனார்த்தனையே எப்போதும்வணங்கிக்கொண்டும், அவனதுதிவ்விய நாமங்களையே நாவாரத்துதித்துக்கொண்டுமிருந்த புல்லர்முதலான ருஷிகள் ஐகந்நாதனைச்சரணமடைந்து பரமபதம்பெற்றார்கள்; இராவணன் தம்பி விபீஷணன் இராகவனைச் சரணம்புகுந்து, இலங்கையரசுக்குரியவனாகி, நெடுங்காலமாகத்தனது இஷ்டங்களையெல்லாமனுபவித்துக்கொண்டு செங்கோற்செல்வனாய் விளங்கிவருகிறான்; இராமரும் வருணனுதனியாற் சேதுபந்தனஞ்செய்தார்; அம்போதிதியும், கருணைவாரிதியான தாசரதியைச் சரணமடைந்து, அவருடைய கிருபைக்குப் பாத்திரனாகி, தான்செய்தகுற்றத்தை மன்னிக்கப்பெற்றுத்தனது சுபாவத்தையடைந்தான். ஆகையால் இங்கேசரணுகதித்தநமத்தை யனுஷ்டிக்கிறவர்கள் நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் அடைவார்கள்.

பார்த்தமாத்திரத்தில் பாவங்களனைத்தையும் போக்கவல்ல சேதுவும், தங்களில் நீராடுவோரது மேலழுக்கைப்போ லுள்மாசையும் நீக்கவல்ல தூய்மையுடைய தர்மதீர்த்தம், பிரம்மதீர்த்தம், ஹம்ஸதீர்த்தம், சக்கரதீர்த்தம், வருணதீர்த்தம், அகஸ்தியதீர்த்தம், இராமதீர்த்தம், கண்வந்தி, க்ஷீரந்தி, ஹிரண்யந்தி என்ற தீர்த்தங்களும் இங்கிருக்கின்றன. நாராயணனது சொரூபமேயென்று சாஸ்திரங்களாற்

கூறப்படுவதும், தம்மைக்குறித்துத் தவம்புரிந்த புல்லர்முதலிய விருஷிகளுக்கும், பிரம்மனுக்கும் தன்னுடைய மூலத்தில் பரமாத்மபிரசன்னராகும் பாக்கியம்பெற்றதும், உலகெலாம் தம்மைத்தேரிசித்துக் கடைத்தேறும் பொருட்டுப் பரமகருணையால் பகவான் தனதடியில் அர்ச்சாரூபியாய், எழுந்தருளியிருக்கப்பெற்றதும், தன்னீழலில் நாகப்பிரதிஷ்டை செய்வோர்க்கு மக்கட்பேறுண்டாக்கும் சக்தியையுடையதும், மிக்கபரிசுத்தம்பொருந்தியதுமான அசுவத்தவிருக்ஷம் இகேஷத்திரத்திலிருக்கிறது. இவையாவற்றையுங் கருதியே இத்தலத்தை முத்திப்பிரதம், திரிவர்க்கப்பிரதம் என்று ஆன்றோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இத்தகைய சிறப்பும் தூய்மையும்வாய்ந்த இத்தலத்தின் மான்மியம், சகல கல்யாணகுண கணபரிபூர்ணனான எம்பெருமான், இவ்வுலகத்திலுள்ள உயிர்களையாவும், பிறந்தும், இறந்தும், பல்வேறுஜன்மங்களை யெடுத்தும், துக்கத்துளாழ்ந்து உழலுவதை நோக்கி அவர்கள் அழிவில்லாத வீட்டின்பத்தை யனுபவிக்கவேண்டும் என்றவியல்பாயெழும் பெருங்கருணையால், உயிர்கள் நல்வழிதிவழிகளைப் பகுத்தறிந்து சுசீலர்களாய் நடந்துகொள்ளும்பொருட்டுப் பிரம்மனுக்குப் தேசித்தருளிய அனாதியான வேதத்தின் வழிநூல்களாகவும், யாவரும் எளிதிலுணர்தற்கேற்றதாகவும், ஸ்ரீ வேதவியாசமுனிவரார் செய்யப்பட்ட பதினெண் புராணங்களிலொன்றாகிய ஆக்கினேயபுராணத்தில் புவனகோசவருணனையில், கூ-அத்தியாயங்களில் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

உ

பசுபரிபாலனம்.

பசுக்களின் பெருமையையும் அவையின்மை மறுமைப்பயனளித்தலையும் பற்றி ஸ்ரீமத்-சுப்பிரமணியக்கவிராயரவர்கள் சென்றதைமாதச் “செந்தமிழிற்” “பசுவைப்பற்றிய ஆராய்ச்சி” என்னும் விபாசத்திற் பற்பல மேற்கோள்களுடன் விரிவாகச்சொல்லி முடித்தமையால் அவை நன்கு புலப்படுகின்றன.

அத்தகைய பசுக்களைப் பரிபாலித்தல் என்னும் கருமத்தைப் புண்ணியகருமமாகக் கருதுவோர்மாத்திரம் செய்யவேண்டுமென்ப தன்றியே மக்கட் பிறப்புடைய எல்லோருமே செய்யக்கடன்பட் டிருக்கிறோம்.

கடனென்பது ஒருவரிடத்துப்பெற்ற தொன்றினளவிற் குறையாது மறித்தும் அவர்க்குக் கொடுத்துத் தீர்த்தற்குரியது. அதனை அவ்வாறு கொடுத்துத் தீர்க்காதவர்களே இருணபாதகரென்று பழிக் கப்படுகிறார்கள்.

பசுக்களிடத்து நாம் பெற்றகடன் என்னவென்று பார்ப்போமானால் அவற்றால் நாம் உயிர்வாழ்ந்து வருகிறோமென்பது பின்வருவனவற்றால் நன்குவிளங்கும். ஆதலால் அவற்றின் உயிரோம்பல் மக்கட்பிறப்புடைய நம்மெல்லாராணும் இறுக்கத்தகும் கடனெனவே கருதவேண்டும்.

பசுக்கள் மக்களாயுள்ள நம்மைக்குழவிப்பருவந்தொட்டுத் தாயினுஞ்சாலப் பால்கொடுத்துவளர்த்துக் காப்பாற்றுகின்றன. இது பற்றிப்போலும்; பசுவினை “என்னம்மைவந்தாள்” என்பதுதகுமென இலக்கணநூலார் திணைவழுவமைக்கின்றனர். பசுமேய்ப்பாரை ஆயர் என்பதனால் அப்பசுக்களும் ஒருவாறு தாயின்றிரி சொல்லாகிய ஆயென்னும் பெயரால் வழங்கப்பட்டனபோலவும் விளங்குகின்றன. இச் சொற்குறிப்புகளாற் பசுக்களும் நாமும் தொன்றுதொட்டுத் தாயும் மக்களுமாகிய தொடர்பு பெற்றிருத்தல் விளங்குகின்றது.

நாம் வளரவளர அவற்றின்பால் நம் வயிற்றுப்பசிக்காற்றுகை பற்றிப் பசுக்கள் தம் ஆண்கன்றுகளை வளர்த்து உழவுமாடுகளாகவும், கமலையெருதுகளாகவும், வண்டிக்காளைகளாகவும் உதவி உழுதொழிலை நடத்தி நமக்கு அன்னமிட்டுவருகின்றன. அவ்வன்னத்துக்குபகாரமாக “வைத்தநெய்யும் காய்த்தபாலும் வடதயிரும் நறு வெண்ணெயும்” படைத்து நம்மை வயிறுரவூட்டி வளர்த்துவருகின்றன.

அவை அரும்பாடுபட்டு விளைவித்த சாரமுள்ள தானியராசிகளை நாம் கவர்ந்துகொண்டு, சாரமற்ற பட்டதட்டைகளையும் கழிந்த

வைக்குப்பைகளையும் அவற்றிற்கு இரையாகக்கொடுப்பினும் அவற்றையும் பசிதீர உண்பனபோல் அவை மென்றுதின்று தண்ணீர்குடித்து விரைவில் மட்கவைத்து எருக்குப்பையாக்கிக் கிருவிக்கு உபகரிக்கும்படி மறித்தும் நமக்கே கொடுத்துவிடுகின்றன.

இம்மட்டில் அமைபாது அவை உயிர்தீர்த்தபின்னும் அவற்றின் உறுப்பாகிய தோல்கள் “எந்தை நல்கூர்ந்தானிரப்பார்க் கீந்தென்றவன், மைந்தர்தம் மீகை மறுப்பரோ” வென்னும்படி உழவுவடமாகி ஏரிழுத்தும், கமலைவடமாகிச் சாலிழுத்தும், தோற்புரைகளாகித் தண்ணீரிறைத்தும், சாட்டைவார்களாகி மாட்டையோட்டியும், கிளிகடிபறையாகிப் புள்ளோப்பியும் கிருவித்தொழிலுக்குதவி புரிந்து நம்பசிப்பிணி யகற்றுகின்றன.

அன்றியும், நம் காலிற்றைக்கும் முள்ளைத் தம்மேலிற்றைக்கும் படி பாதுகையாகித்தாங்கி நம்மைப் பாதுகாக்கின்றன.

“அன்பிலாரெல்லார் தமக்குரிய ரன்புடையா, ரென்பு முரியார் பிறர்க்கு” என்னுந் திருக்குறளுக்கிலக்கியமாகப் பசுக்கள் என்பானும் நமக்கு உணவு மிகுமாறு பயிர்க்குணவாகின்றன.

அன்றியும் துப்பார்க்குத் துப்பாய் துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத் துப்பாகியும் அமையும் மழையேபோலப் பசுக்களும் மக்களுக்கு வேண்டும் நல்லுணவுகளையாக்கி யளிப்பதோடமையாது தம்மையுண்ணவிரும்பியவர்க்கும் இன்சுவையுணவாகி யவருடம்பை வளர்க்கத் தம்முடம்பை யிழக்கின்றன.

இங்ஙனம் “உள்ளியுள்ளவெலாழுவந்தீபுவல், வள்ளியோரின் வழங்கு” மியல்புடைமையானன்றே. “வாங்கக் குடம்நிறைக்கும் வள்ளற்பெரும் பசுக்கள்” என்றும் “மாற்றாதே பால்சொரியும் வள்ளற்பெரும்பசுக்கள்” என்றும் பூநீ ஆண்டாள் திவ்யகுத்திகளாலும் பசுக்களின் வள்ளற்றன்மை கொண்டாடப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வாறு தனக்கெனவாழாப் பிறர்க்குரிமை பூண்ட பெருந்தகைமையுடைமையாலும், மக்கட்கு உலகவாழ்க்கைக் கின்றியமையாத கிருவித்தொழிலுக்குதவிபுரிந்து மக்கட்டொகுதியைப் பாதுகாத்து

இம்மைப் பயனளித்தலாலும், தூய்மையுடைமையாலும், புண்ணிய கருமங்களுக்கு உறுப்பாயமைந்து மறுமைப்பயனளித்தலாலும் பசுக்களிடத்துத் தெய்வத்தன்மையிருப்பதாகவே கொண்டு அவை நம் முன்னோரால் அன்புபாராட்டிப் போற்றி வளர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இன்னும் ஆன்னோரால் “ வாழ்கவந்தணர் வானவர் ஆனினம் ” என அந்தணரின்மிக்க வானவரின் மேலாகவும், “ ஆவுமானியற் பார்ப்பனமாக்களும் பெண்டிரும் பிணியுடையீரும்.” எனப் பெண்டிரின் மிக்க பார்ப்பனமாக்களின் முற்படவும்வைத்துக்கூறப்பட்டமையால் பசுக்கள் மக்களினும் தேவரினும் மேலாகவே மதிக்கப்பட்டனவாகவுங் காணப்படுகின்றன.

இவற்றை யறிந்திருந்தும் நம்மவரிற் சிலர் பசுக்களைப்போற்று வது மூடபத்தியென்றும், அவற்றைத் தெய்வமாகக் கருதி மனிதர் சுதந்தரங்களை யிழந்துவிடுதல் அவிவேகமென்றுஞ்சொல்லிப் பரிகசிக்கத்தலைப்பட்டுவருகின்றனர். அவர்க்கு நாயிப்போது சொல்வதொன்றும் அவர் காதினேறப்போவதில்லை; ஏறாவிட்டாலும், பசுபரிபாலன விஷயமாக நமக்குத்தோன்றும் இன்றியமையாத சில சொல்லவேண்டிய விஷயங்களைச் சொல்லிமுடிப்போம்.

அவரை, மூடபத்தியாவதென்ன? என்று கேட்போமாகில், உண்மையாக நமக்கு உதவிசெய்யாததொன்றை யுதவிசெய்ததாகக்கருதி அதனிடத்து அன்புபாராட்டல் என்று சொல்லுகிறார்கள். பசுக்களால் நாம் உதவிபெறவில்லையென்பது உண்மையாகுமா? என்று கேட்போமானால் உதவிபெறுவது உண்மையானாலும் அது மனதுடன் கூடிய செயலில்லை யென்கிறார்கள். பழகியவர் அருகிலிருக்க பசு அவர் தினவுதீர நானினால் வருடலும், பால்கறக்குங்கால் மடிசுரந்து நின்றலும் மனதுடன் கூடிய செயலன்றோவென்று கேட்டால், மனதுடன் கூடியதானாலும் அது சுவைவிருப்பமும் பரிசுவின்பமுமாகிய தன்னயங்கருதியசெயலென்று சொல்லுகிறார்கள். அங்ஙனமாயின் தாய்தந்தையர் மைந்தரை வளர்த்தலும் தாம் தளர்த்தகாலத்திலுதவுதலென்னும் தன்னயங்கருதிய செயலாய் முடிதலால் அவர்களிடத்து நன்றியறிதலோடுகூடிய அன்புபாராட்டலும் அவர்க்கு மூட

பக்தியாகும். இம்மட்டிலொழியாது, மனைவாழ்க்கை நலனுகர்ச்சியும், காதலரிருவர்க்கும் இன்பமாகிய சுயநயச்செயலாதல்பற்றி அவ்விருவரதன்பும் மூடபக்தியாக முடியுமாதலால் அவர்காணும் மெய்யன்பு யாங்குளதோ. இதனிற்கு,

அவற்றைத் தெய்வமாகக்கருதி மனிதர் சுதந்தரத்தையிழத்தல் அவிவேகமென்று சொல்லுகிறார்களே? அது என்ன சுதந்தரம்? என்று விசாரிப்போமானால், வேண்டியவிடத்துப் பசுக்களைத் தமக்கு உணவாகவும் பயன்படுத்தல்தான் என்கிறார்கள். ஐயோபாவம்; இந்நாட்டில் இந்த பசுத்தசையுணவி லுரிமையிழவாத சிறுபான்மையோரடைந்த பெருமையென்ன? அதிலுரிமையிழந்த பெரும்பாலோரெய்திய சிறுமையென்ன? இதெப்படியாயினுமாகுக.

ஒத்தபிறப்பினையுடைய மக்கட்கெல்லாம் இயற்கையினமைந்துள்ள இவ்வுரிமையை இந்நாட்டிற் பெரும்பாலோர் இழந்திருக்கின்றமை உண்மையே. அவர்தாம் ஏனிழக்கவேண்டும்? என்று கேட்டால் ஊனுண்ணல் பாவம் என்று முன்னோரொழுதிவைத்த சுவடிகளை நம்பியிழந்திருப்பதாகச் சிலர் சொல்லவருகிறார்கள். அகாரணமாக நம்முரிமையை யிழக்கச்சொல்லுஞ் சுவடிகளிருந்தால் அவற்றை நம்பி நாம் மோசம்போகவேண்டாம். அச்சுவடிகளைக் கட்டிவைத்துக்கொண்டே பேசுவோம். ஒருனு முண்ணுதவர்கள் சிலர்வேண்டுமானால் அச்சுவடிகளை நம்பி யிழந்திருப்பதாகவைத்துக்கொண்டாலும், ஆடுமுதலிய பிறமிருகங்களையுண்ணும் பெரும்பாலோரும் இதையிழந்திருப்பதற்கு இது காரணமாகமாட்டாது. ஏதேனும் ஒருகாரணம் பற்றியே நாம் இவ்வுரிமையிழந்திருக்கவேண்டும். அது இன்னதென்பதுதான் இப்போது ஆராயவேண்டியது. அதை நாம் ஆராய்ந்தறியாது சும்மாவிடப்படாது. அகாரணமாகத்தம் உரிமையை யிழப்பதற்கு யார்தான் சும்மதிப்பார்?

இனி நாம் உரிமையிழக்கு மிடங்களை யாராய்வோம்.

1. விலக்குவிற்பொருளினுரிமையிழக்கிறோம்.
2. வலியோரார் கவரப்பட்டபொருளை மீட்கவலியில்லையாயின் அப்பொருளினுரிமையிழக்கிறோம்.
3. மனமுவந்து பிறர்க்குக் கொடுத்துவிட்டபொருளினுரிமையிழக்கிறோம்.

4. பயன்படாதபொருளில் அநாதரவா லுரிமையிழக்கிறோம்.
5. ஒன்றன் உரிமை கேடுபயக்குமாயின் அக்கேட்டில் நீங்க வேண்டி அவ் உரிமையிழக்கிறோம்.

இத்தகைய உரிமைக்கேடுகளுள் எடுத்துக்கொண்ட பசுத்தசையுணவின் உரிமைக்கேடு எதுபற்றியதென ஆராய்வோம். இவ்வுரிமையிழந்தோர்க்கெல்லாம் ஒத்த விலைப்பொருள் பிறரொருவராலுங்கொடுக்கப்படாமையால் விலைபெற்றிழந்ததன்று. இழந்தார்மீட்டும் துய்ப்பின் அநுபவமுடையார் தடைசெய்யாமையால் வலியோரார் கவரப்பட்டிழந்ததுமன்று. இழந்தார்துய்ப்பாரை அருவருத்தலான் மனமுவந்து கொடுத்திழந்ததுமன்று. துய்ப்பதற்குரியதாதலாற் பயன்படாமையா விழந்ததுமன்று. ஆகவே எஞ்சியகேடுபயத்தல்பற்றியே பெரும்பான்மையோர் பசுத்தசையுணவி லுரிமையிழந்திருக்கவேண்டும். அக்கேடு இன்னதென்பதும் நம் நாட்டிலுள்ள அநுபவங்களைக் கொண்டே யறியலாம்.

இற்றைக்கு முப்பது வருடங்கட்குமுன்பிருந்ததைவிட இப்பொழுது எருத்தின்விலை இரண்டுபங்கு அதிகப்பட்டிருக்கிறதென்பது யாராலும் மறுக்கமுடியாது. அதற்குக்காரணம் என்னவென்றால் மற்றைப் பொருள்களுக்கெல்லாம் விலையதிகப்பட்டிருப்பதுபோல இதற்கும் இக்காலத்தில் விலையதிகப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியானால் நாய்விலை, கழுதைவிலைகளும் அதிகப்பட்டிருக்கவேண்டுமே! அவையேன் அதிகப்படவில்லை யென்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். அவை எருதுகள்போல வேலைக்குப் பயன்படாமையால் விலையதிகப்படவில்லையென்று தோன்றலாம். அதை உண்மையாகவே வைத்துக்கொள்வோமானாலும் பண்டைக்காலத்தைவிட இக்காலத்திற் பதின்மடங்கு மிகுதியாய் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிற குதிரைவிலையும் மாட்டுவிலைபோல இரண்டுபங்கு மேற்பட்டிருப்பதாகக்காணப்படவில்லை. வேலைக்குப்பயன்படாத ஆட்டுவிலையும் மாட்டுவிலைபோலதிகப்பட்டுவருகிறது. காட்டப்பட்டஐந்துவகை மிருகங்களில் உண்ணப்படாத நாய் கழுதை குதிரையென்னும் மூன்றுவகை மிருகங்கள்மட்டும் பண்டைக்காலத்துவிலையின்மிக உயராமலும், உண்ணப்படும் ஆடுமாடுகளிரண்டும் பண்டைக்கால விலையினதிகப்பட்டும் வருகின்றன. இவைபோலவே மற்றையுணவுப்பொருள்களின் விலையும்திகப்பட்டிருக்கின்றன.

பொதுவாக விலையுயர்த்தற்குக்காரணம் கொள்பவரின் வேட்கை மிகுதியும், கொள்ளப்படுபொருளின் கிடைத்தற்கருமையுமாகிய இவ் விரண்டன் கூட்டமேயல்லது பிறிதில்லை. இதற்குத்தான் “கிராக்கி” என்றுபெயரிட்டு வழங்குகிறார்கள். நாளடைவில் உழுங்குடிகள் மிகுந்துவருவதுபற்றிக் கொள்பவரின் வேட்கைமிகுதியால் கிராக்கியுண்டாய் மாட்டுவிலையுயர்ந்துவிட்டதோவென்று பார்ப்போம். கொள்பவர்களாகிய மனிதர்தொகை நாளடைவில் மிகுவதுபோலக் கொள்ளப்படும் எருத்தின்றொகையும் அதின்மும்மடங்கு மிகுந்து வரவேண்டுவது இயல்பு. அப்படி மிகுந்திருக்குமாகில் கிராக்கியுண்டாகமாட்டாது. அன்றியும், கிராமங்கள்தோறும் ஜனத்தொகையும் பட்டாநம்பர்களும் மிகுந்துவருவது உண்மையே. அதுபோலஉழப்படும் நிலப்பாப்பும், உழுமெருதுகளின் தொகையும் மிகுந்துவிடவில்லை. அநாதிரிசு நிலங்களின் பற்றடைப்புகளால் பயிரிடும் நிலங்கள் சொற்பம் மிகுந்திருந்தாலும் புகைவண்டிப்பாதைமுதலிய உபயோகங்களுக்குவிடப்பட்ட பயிரிடும் நிலங்களின் கழிவு அதற்கு ஈடாயிருக்கிறது. கிணறுகள் அதிகப்பட்டுவருவதால் இறைவை மாடுகளதிகம் வேண்டுதலாற் கிராக்கியுண்டாயிற்றென்று யோசிப்போமாகில் கிணறில்லாதநிலங்களுக்கு வேண்டிய உழவுமாடுகளைக் கொண்டே மழையில்லாதகாலங்களில் கிணற்றுநீ ரிறைக்கிறார்களாகையால் அதனாலும் கிராக்கியுண்டாகவில்லையென்று தோன்றுகிறது. ஒருவாறு கிணற்றிறைவைமிகுதியாற் கிராக்கியுண்டாகிறதென்று வைத்துக்கொண்டாலும், புகைவண்டிப்பாதைகள் மிகுந்துவருவதால் வண்டிவேலை யிழந்த மாடுகளும் கரும்பாலைமுதலியவைகளின் எந்திரசகாயத்தால் அவ்வவ்வேலையொழிந்தமாடுகளும் அக்கிராக்கிக்குக் கண்டுமிகும்படி ஈடாகிருக்கின்றன. ஆதலால் கொள்பவரின் மிகுதியாற்கிராக்கி ஏற்பட்டதாகக் காணப்படவில்லை.

இனி, கொள்ளப்படும் எருதுகளின் ஜனனக்குறைவால் கிராக்கி ஏற்பட்டிருக்கக்கூடுமாவென்று பார்ப்போம். “எருமை எட்டிற்று பசுப்பத்தீற்று” எனவழங்கும் பழமொழியாலும், அதுபவத்தாலும் மனிதர் ஈற்றுத்தொகையில் மாட்டின் ஈற்றுத்தொகை ஒத்திருப்பதாகவே காணப்படுகிறது. சிறிதுகுறையுமென்று வைத்துக்

கொண்டாலும் மனிதரைப்போல மாடுகளுக்கு விவாகமின்மை வைத் தவ்னியம் முதலிய ஈற்றின் இடையூறுகளில்லாமையால் ஈற்றின் கிரக்குமொத்தத்தொகை யொத்திருக்கலாமென்றே தோன்றுகின்றது. மேலும் மனிதர்தலைமுறை ஒன்றுக்குள் மாட்டின் தலைமுறை மூன்றின் மேற்பட்டுவிர்த்தியடைகிறபடியால் அம்மூன்றுதலைமுறை ஈற்றையும் கூட்டிக்கணக்கிட்டுப்பார்க்க மனிதர் அதிகப்பட்டுவரும் தொகையின் ஈவுப்படி மூன்றுபங்குக்குமேல் அதிகப்பட்டு வரவேண்டும். அதாவது முப்பது ஸூத்தில் மனிதர்தொகை 100-க்கு 10-அதிகமானால் மாட்டின்தொகை அதேகாலத்தில் 100-க்கு 30-க்கு மேல் அதிகப்பட்டு வரவேண்டுமென்பதாம். மனிதரளவாக 100-க்கு 10-அதிகப்பட்டு வந்திருந்தாலும் கிராக்கியுண்டாயிருக்கமாட்டாது. கிராக்கியுண்டாயிருப்பதால் மனிதர் மிகுந்துவரும் தொகையிலும் மாடுகள் மிகுந்தொகை குறைவுடையதாகக் காணப்படுகிறது. அதாவது 130-க்கு மேலிருக்கவேண்டிய பசுக்களின் தொகை 110-க்கும் குறைந்துவருகிறதென்பதாம்.

இவ்வாறவை குறைந்துவருதற்குக் காரணமென்னவென்று பார்த்தால் சிலர் அவற்றைக் கொன்றுதின்று வருதலின்றிப் பிறிதொன்றுமில்லை என்று நன்குவிளங்குகின்றது.

இது நம்மாலின்று கண்டுகொண்டதன்று. பண்டைக்காலத் தோரே கண்டதென்பதை “உண்ணாமையுள்ளதுயிர்நிலை” எனத்தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவர்பொய்யாமொழி வெளியிடுகின்றது. இத்திருக்குறளுக்கு, உரையெழுதிய பரிமேலழகர் “ஒருசாருயிர் உடம்பின் கண்ணேநிற்தல் ஊனுண்ணமையென்கின்ற அறத்தின்கண்ணது” என்று உரையெழுதி, “உண்ணப்படும்விலங்குகள் சிலவாக ஏனையபல வாய்*வருதலின் உண்ணாமையுள்ளதுயிர் நிலையென்றார்” என்று விசேடவுரையுமெழுதிப் போந்தார்.

இதனாலும் உண்ணப்படும் விலங்குகளாகிய ஆடுமாடுகள் குறைந்து வருகிறதென்றும், உண்ணப்படாத விலங்குகளாகிய கழுதை, குதிரை, நாய்கள் குறைவிலில்லையென்றும் விளங்குகின்றது. இவ்வாறு குறைவதால் மாட்டுநிலை யேற்றம் பெற்றிருக்கிறது. மாட்டு

விலையேற்றம்பற்றி மட்டும் இப்பொழுது அஃகவிலை நூற்றுக்கு மூப் பது ஏற்றம் பெற்றிருப்பதாகவும் ஒருவாறு கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது.

அது வருமாறு:—மூப்பது வருடங்கட்குமுன்பு ஓர் ஏர்மாட்டின் விலை 30-ஆ முதல் 150 ஆ வரை யிருந்தபடியால் அதன் நிரவல் (average) விலை ஏர் 1-க்கு ஆ 90 ஆக இருந்தது. இப்பொழுது ஏர் 1-க்கு ஆ 60-முதல் ஆ 300-வரை விலையேறியிருப்பதால் இதன் நிரவல்விலை ஏர் ஒன்றுக்கு ஆ 180-ஆகிறது. ஆகவே ஏர் 1-க்கு ஆ 90 அதிகப்பட்டிருக்கிறது. எருதுகள் வேலைக்குதவாத கன்றுப்பருவ முங் கிழப்பருவமும் ஒழிந்த வேலைசெய்யும் வருடம் பத்துக்குள் நோய்முதலியவற்றால் அகாலமரணங்களுமிருப்பதால் ஏர் 1-க்கு 5-வருடமே வேலைசெய்யும் காலநிரவல் ஏற்படுகிறது.

இந்த ஐந்து வருடத்திலுங்கூடி ஓர் ஏர் எருத்தின்விலை யேற்றத்திற் கூடிய ஆ 90-ம் நஷ்டமாய்விடுவதுபற்றி வருஷம் 1-க்கு ஏர் 1-க்கு 18ஆ அதிகச்செலவேற்பட்டிருக்கிறது. இந்த அதிகச் செலவு ஆ 18-ம் அவ்வேராலே ஒருவருடத்தில் விளைவிக்கப்படும் தானியங்களில் கிருஷிகர்களின் குடும்பவுணவுக்குப்பாதிபும் உரமிடல் விதைப்பு களைபறி முதலிய கூலியில் தானியமாகச்செலவாகும் காற்பங்கும்போக மீந்தகாற்பங்கு(நிரவல் 600-பட்டணம்படி) தானியத்தின்விலையை ஏற்றிவிற்தே கிருஷிகர்கள் முதலெடுக்கவேண்டியிருப்பதால் மாட்டுவிலை யேற்றத்தால்மட்டும் கோட்டை 1-க்கு (பட்டணம் படி 96-க்கு) 3-ஆ கூட்டி விற்கப்படுகிறதென்பது நன்குபுலப்படுகின்றது.

ஆகையால் விலைக்குவாங்கி யுண்பவர்கள் நாளொன்றுக்கு ஆள் ஒன்றுக்கு அரைப்படிக்கு காலணவீதம் இப்பொழுது அதிகவிலை கொடுத்து வருகிறார்கள். இன்னும் பசுத்தசையுணவு வளர வளர அஃகவிலையேற்றமும் வளருமென்பதிற்தடையில்லை. இதுநிற்க,

இந்நாட்டிலுள்ள ஜனங்களிற் சற்றேறக்குறைய ஐந்திலொரு பங்கு ஜனங்களே பசுக்களையுண்ணு முரிமையுடையவராயிருக்கிறார்கள். இந்த 5-ல்ஒருபங்கு ஜனங்களால் 30-வருடத்தில் சுமார் 100-க்கு 20-வீதம் பசுக்கள் உண்ணப்பட்டுக் குறைந்து வருகிறபடியால் மற்

ஹை நாலுபங்கு ஜனங்களும் இந்தச் சதந்தரத்தை இழவாது கைக் கொண்டிருந்தால் மொத்தம்பங்கு ஐந்துக்குமாக 100-க்கு 100-ம் உண்ணப்பட்டுத் தொலைந்திருக்குமென்பதற் றடையொன்றில்லை. இப்படியாகப் பசுக்கள் தொலையத்தலைப்படுங்கால் உழவு எருதுகள் குறையும்; எருதுகள் குறையவே கிருஷித்தொழில் குன்றும்; கிருஷித்தொழில்குன்ற உணவுப்பொருள் குன்றும். உணவுப்பொருள் குன்றப் பசிப்பிணிவளரும். பசிப்பிணி வளரவே “மானம், குலம், கல்வி, வண்மை, அறிவுடைமை, தானம், தவம், முயற்சி, தாளாண்மை.....பசிவந்திடப் பறந்துபோம்” என்றபடி மக்கட்டொகுதியிலுள்ள நற்குண நற்செயல்களெல்லாம் அழியும். அவையழியவே அதன்கண் தீக்குணம் தீச்செய்கை தோன்றிக் களவு, ஆறலைத்தல், சூறையோள், கொலைமுதலியவற்றால் மக்கட்டொகுதிக்குக் கேடுபிறக்கும். பசுத்தசையுணவு உத்தகைய கேடுவினைத்தலையுணர்ந்து இக் கேட்டில்நின்றும் நீங்கவேண்டியே நம்மவரிற் பெரும்பாலோர் பண்டைக்காலத்தே அதனுரிமை யிழந்திருக்கவேண்டு மென்பது நன்கு விளங்குகின்றது. பசுக்களையடுத்து எருமையும் சில இடங்களில் கிருஷிக்குப்பயன்படுதல்பற்றி அவையும் குறையாது பெருகவேண்டுமென்னுங்கருத்தாலன்றே அவற்றினானுண்ணலையும் இதனொடொப்ப விலக்கியிருக்கின்றனர்.

இந்நாட்டிற் பெரும்பாலோர் இவ்வாறு பசுத்தசைநசையை யொழித்திராவிட்டால் இதுவரைஜனசமூகம் எப்படிநிலைத்திருக்கும்? இவர்கள் அவற்றையுண்ணுமைபற்றியே பசுக்களும் ஜனசமூகமும் நிலைத்திருக்கிறபடியால் இவர்களே பசுக்களையும் ஜனசமூகத்தையும் பாதுகாப்பாராகிறார்கள்.

இவ்வாறு பசுத்தசையுணவு ஜனவாழ்க்கைக்கு விரோதமாதல் பற்றி இந்நாட்டுப்பழங்குடிகளில் உயர்குலத்தினரெல்லாம் அதனை யொழித்திருக்கின்றமையால் அந்நெரிகடந்துண்பவர்கள் இழிகுலத்தினராகப் பிரிக்கப்பட்டு வேறுபட்டிருக்கிறார்கள். இங்ஙனம் வேறுபாடிருந்தாலும் ஒருவர்க்கொருவர் மாறுபாடின்றி யிருபாலாரும் கூடிவாழ்ந்து வருகின்றனர்.

அவ்வாறவரமைவுற்றிருப்பவும் புதிய சீர்திருத்தம்புரியவிரும்புவார்சிலர்சாதிலேறுபாடுகருதுவது தீதென்றும், அது ஜனங்களுக்குள்

மாற்சரியத்தை விளைவிக்கு மென்றும் நினைந்து, அதுதீர்ச் சாதவேற்றுமையின்றி யொன்றுசேர்ந்துண்டு கொண்டு கொடுத்து ஒன்றாய்விட வேண்டுமென்றெண்ணுகிறார்கள். சாதவேற்றுமைகளைப்பற்றி யிப்பொழுது பேசுவது சாத்தியமாகமாட்டாது. அது சமயம் வாய்த் தபொழுது தனியே பேசவேண்டிய பெரியவிஷயம். அதுநிற்க, ஒன்றாகக்கூடியுண்பவர்களெல்லாம் மாற்சரியமற்றிருக்கிறார்களா? ஒரு குலத்திற்பிறந்து ஒன்றுயிடுவளர்ந்த கௌரவ பாண்டவர்களின் பகைமையும், ஒன்றுயிண்ணாத இராமபிரானிடம் குகவீஷணர்களின் ஆர்வமும் இதிகாசங்களால் விளங்கவில்லையா? இவை கதையென்றாலும் ஒரு வயிற்றிற்பிறந்து ஒன்றுயிடுவளர்ந்தவர்கள் ஒரு வர்க்கொருவர் மாற்சரியங்கொண்டு நியாயஸ்தலங்களிற் சென்று பொருட்செலவுசெய்து வழக்கிட்டுப் பகைகொள்ளக் காண்டலால் ஒன்றுயிண்ணலே யொற்றுமையுண்டாக்குமென்றெப்படிச் சொல்லலாம்? ஒன்றுயிண்ணாத நாயும் நாயுடையோரும் அந்நியோந்நியம் ஒற்றுமையுடன் அன்புபாராட்டவும் காண்டலால் ஒன்றுயிண்ண மையால் மாற்சரியமுண்டாகு மென்றெப்படிச்சொல்லலாம். ஒன்றுயிண்ணாதலே ஒற்றுமையை உண்டாக்கிவிடவில்லை; பரஸ்பராயிமானமே யொற்றுமையை யுண்டாக்குகின்றது.

இதனால் அவர்கள் ஒன்றாகக்கூடியுண்ணவேண்டாமென்று சொல்லித் தடுக்கவந்ததாக நினைக்கவேண்டாம். அதனால் தீமைவிளையுமென்பதையவர்க் குணர்த்தவந்ததாக நினைக்கவேண்டும். ஒன்றுயிண்ணலால் என்னதீமைவிளையுமென்று கேட்கக்கூடும். உண்டியில் அவர்களுக்கு விருப்பமுள்ள பசுத்தசையை யிவர்களும் உண்டுதீர வேண்டுமல்லவா? உண்ணாவிட்டால் வேற்றுமையெப்படி ஒழியும்? வேற்றுமையொழியத்தாமும் உண்பாராயின் அவரைப்பற்றிய பிறரும், அவரைப்பற்றி மற்றவருஞ்சேர்ந்து பெருங்கூட்டமாக எல்லோரும் பசுத்தசையுண்ணத் தலைப்பட்டுவிடுவார்கள். அதனால் பசுத் தொகைகுன்றிக் கிருவித்தொழிலின்றி ஜனசமூகத்துக்குக் கேடுவரக்கூடுமென்பதை அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும்.

நாளடைவில் வளர்ந்துவருகிற அறிவின் முதிர்ச்சியால் இந்நாட்டில் இழிந்தவர்களும் ஜாதவேறுபாட்டையழித்து உயர்வடைய

முயல்கின்றனர். அவ்வாறயரளிரும்புவோர் தாம் இழிந்ததற்கேது வாகிய பசுத்தசையுணவையொழித்துப் பசுபரிபாலனஞ்செய்யக் கருதுவாராயின் அதிசீக்கிரத்தில் உயர்வடைவார்களென்பதிற் றடையில்கை. இழிந்தவர்கள் உயர்வடைவதற்குப் பசுபரிபாலனம் மேலான உபாயமாகக் காணப்படுகிறது.

பிரம்மகத்தி முதலிய கொலைப்பாவங்களுக்கெல்லாம் பசுபரிபாலனம் முதன்மையான பிராயச்சித்தமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றோடொத்த பசுவதைக்கும் பசுபரிபாலனங் கழுவாயாகுமென்பதிற்றடையென்ன? பசுபரிபாலனம் ஜனசமூகத்துக்கு நன்மை விளைப்பதுபற்றிப் புண்ணியகருமங்களிலெல்லாம் மேலானதாக விளங்குகின்றது. ஆதலால் அதற்கு மறுதலையான பசுவதை பாப கருமமாகின்றது.

மனிதருக்கு உபயோகப்படுவனவெல்லாம் கொள்ளத்தகுவன வென்றும் ஆதலால், பசுக்களை உணவுக்குவதைத்தல் பாவமில்லையென்றும் வேறுசிலர் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் சொல்லுகிறபடி பாவமில்லையென்றே வைத்துக்கொள்ளட்டும். ஊருணி நீர் கால்கழுவவும், அழுக்காடைவைத்துக் குளிக்கவும் மனிதர்க்கு உபயோகப்படுமானாலும், அவ்வாறு செய்தலால் குடிதண்ணீர் கெட்டு ஜன வாழ்க்கைக்கு விரோதமாதல்பற்றி அதனுட் குளித்தல் முதலிய வற்றை பொழிக்கமுயல்வது போலவே, பசுவதையால் பசுக்கள் கெட்டு ஜனவாழ்க்கைக்கு விரோதமாதல்பற்றி அதனையொழித்துப் பசுபரிபாலனம் செய்யவேண்டுமென்பதை அவருணரவேண்டும்.

பசுபரிபாலனம் செய்வது அரியகாரியமென்று கருதவேண்டாம். பசுக்களுக்குத் தீங்குசெய்யாது சும்மாவிருந்தலும் பசுபரிபாலனத்துள் முதலாவதாக வைத்தெண்ணப்படுகிறது. ஒருவன் பசிக்குண்ணும் பாலே அவன் பிணிக்கும் மருந்தானற்போலவும், பட்டினிவிட்டுண்ணு முணவுபாரணையாகிப் பயனளிப்பதுபோலவும் ஒருவன் தற்காத்தற்பொருட்டுத் தானேவிழைந்துசெய்யும் பசுக்கூணமும் புண்ணியகர்மமாகி நற்கதிகொடுக்கின்றது. மற்றைப்புண்ணிய கர்மங்களைப்போல் வர்ணாச்சிரமதேசகால நிபந்தன மொன்றுமின்றி யேபசுபரிபாலனம் உயர்ந்தோர் இழிந்தோர் எல்லோராலும் எங்கும் எக்காலத்தும் செய்யத்தக்க எளிமைபுடையதாயுமிருக்கிறது.

தன்னை யிளைப்பாறவைத்துப் பசுக்கள் ஜனசம்ரக்ஷணம் செய்வதுபற்றியே லோகரக்ஷகனுை சர்வேஸ்வரன் கிருஷ்ணாவதாரத்தில் “குன்றெடுத்தானிரை காத்தபிரான் கோவலனாய்க் குழலூதியூதிக்கன்றுகள்மேய்த்துத் தன்றோழரோடுகலந் துடன்வருவான்” எனப் பெரியாழ்வார் புறப்பாட்டு விருதுபாடும்படி கோக்களைரக்ஷித்துக் கோபாலனெனப் பெயர்பெற விரும்பினுனென்றற் பசுபரிபாலனத்தின்பெருமை எவ்வளவிற்கென்று கணக்கிடலாம். அன்றியும் “பெற்றம்மேய்த்துண்ணுங் குலத்துட்பிறந்தநீ குற்றேவலெங்களைக் கொள்ளாமற் போகாதி” என ஸ்ரீ ஆண்டாள் திவ்யகுத்தி பெற்றம்மேய்த்தல்பற்றி லோகரக்ஷகனுக்கு ஏற்றம் சொல்லுகிறது. இதில் உண்பதற்குத் தேவபூஜை பூர்வாங்கமாகச் செய்யப்படுவது போலப் பெற்றம்மேய்த்தலும் உண்பதற்குப் பூர்வாங்கமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதனைக்கறவைகள் பின்சென்று கானஞ்சேர்ந்துண்போம். என்றதனாலுமறியலாம்

இதனால், பசுபரிபாலனம் தேவபூஜையோடொப்பாகுமென்பது விளங்குகின்றது. இதையாவருஞ்செய்துநீரவேண்டுமென்பது ‘ஆவிற்குநீரென்றிரப்பினும்’ என்னும் திருவள்ளுவர்குறிப்பால் நன்கு விளங்குகின்றது. விலங்காய்ப் பிறந்த பசுக்கள் தம்மின்மிக்க மக்களைப்பாதுகாப்பது கண்டும், மக்களாய்ப்பிறந்த நாம் அவற்றைப்பாதுகாவாது செல்வது நமக்கே வெட்கந்தாத்தக்கது. புண்ணியகரும மென்றெண்ணிப் பசுபரிபாலனம் செய்பவர்களுக்கு நாமொன்றும் சொல்லவேண்டுவதில்லை; புண்ணியகர்மமென்று கருதாதவர்களும் ஜனவாழ்க்கைக்குத் தீங்குவிளையுமுன்னமே காலந்தாழ்க்காது பசுபரிபாலனம் செய்யத்தொடங்க வேண்டுமென்பதுதான் இப்பொழுது சொல்லிமுடித்த விஷயம்.

ஆகையால் ஜனசம்ரக்ஷணத்தில் கண்ணும் கருத்துமுள்ள அறிவுடையோர்கள் இவற்றையாராய்ந்தறிந்து பசுக்களுக்குன்றிதலின்றி வளர்ந்தோங்குமாறு பலவழிகளாலும் வேண்டியமுறைகளைக் கற்பித்துப்பாதுகாக்குமாறு வேண்டுவோமாக.

உ

சாக் ர ட ஸ் .

(கடு-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

சாக்—நாம் நல்ல அபிப்பிராயங்களைக் கைக்கொண்டு உபயோகமற்றதைத் தள்ளவேண்டுமல்லவா ?

கிரை—ஆம்.

சாக்—அறிவுடையோரது அபிப்பிராயங்கள் நல்லவையாயும் அறிவிலோரது அபிப்பிராயங்கள் பயனற்றனவாயுமிருக்கின்றனவல்லவா ?

கிரை—உண்மைதான்.

சாக்—அதைப்பற்றி நாம் முன் என்ன சொல்லிக்கொண்டிருந்தோம் (தேகப்பயிற்சியிற்) பயில்வோனொருவன், தன் காரியத்தில் கண்ணுள்ளவனின் எல்லாமனிதரின் புகழ்ச்சி இகழ்ச்சிக் கருத்துக்களைக் கவனிப்பானோ, அன்றித் தன்னைப் பயிலுவிப்போனொருவனுடைய புகழ்ச்சி, இகழ்ச்சிக் கருத்துக்களைக் கவனிப்பானோ ?

கிரை—அந்த ஒருவனுடைய கருத்தத்தான் கவனிப்பான்.

சாக்—அது உண்மையாயின், பிறர் கூற்றைக்கவனியாது இவ்வொருவனுடைய குற்றஞ்சாட்டுதற்குப் பயந்து, அவனுடைய புகழ்ச்சியைப் பரிவுடன் ஏற்கவேண்டுமல்லவா ?

கிரை—அது வெளிப்படை.

சாக்—பின்பு, பிறர் கட்டளைப்படி நடக்காது தன் யஜமானனும் விஷயங்களை நன்குணர்த்தவனுமாகிய அவ்வொருவன் கட்டளைப்படி நடக்கவும், பயிற்சிக்கவும், உண்ணவும், குடிக்கவும் வேண்டுமல்லவா ?

கிரை—அப்படிச் செய்யவேண்டியதுதான்.

சாக்—நல்லது. இந்த வொருவனுக்குக் கீழ்ப்படியாது, அவனுடைய கருத்து புசுழ்ச்சிகளைக் கவனியாது, விஷயமொன்றையு முணராத பல்லோர் கூறுவதைப்போற்றுவதால் அவன்கெடு தலுக்குள்ளாவானல்லவா?

கிரை—ஆம். உள்ளாவான்.

சாக்—அவன் எவ்விதம் துன்புறுவான்? எந்த வழியில், தன்னு டைய எந்தப்பாகத்தில்?

கிரை—ஏன் சரீரத்தில் தான், சரீரம் கெட்டுப்போகும்.

சாக்—நீசொல்வது சரியே. சுருங்கச்சொல்லின், இது போலன்றோ மற்றெவ்வொன்றிலும்? ஆதலின் எதுசரி, எது பிழை; எது ஈனம், எது கண்ணியம்; எது நல்லது, எது கெட்ட தென்ற விசாரங்களில், நாம் பல்லோரின் அபிப்பிராயத்தைத் தழுவி அதற்குப் பயப்படுதல்வேண்டுமோ; அல்லது இவற் றையெல்லாம் நன்குணர்ந்த ஒருவன் நமக்குக்கிடைக்குமா யின் அவனது அபிப்பிராயத்தைப் போற்றி, பிறர் முன்னி லையிலும், அவன் முன்னிலையிலும் வெட்கமும் பயமும் காண் பிக்கவேண்டுமோ? இவ்வாறு அவ்வொருவன் வழியிற் செல் லாவிடின், நாம் சொல்லுகிறபடி நல்லவற்றால் விருத்தியும், தீயவற்றால் விருத்திக்குறையும் ஆகிற நம்முடைய பாகத்தை ஊறு செய்து, முடமாக்குவதாகும். இது சரியன்றோ?

கிரை—சரிதான், சாக்ரடீஸ், நீர் சொல்வது எனக்குமுடன்பாடே.

சாக்—ஒன்றுந்தெரியாதவர்களின் அபிப்பிராயங்களைக் கவனிப்ப தால், ஆரோக்கியத்தால் விருத்தியும், வியாதியால் விருத்திக் குறையும் ஆகிற நம்முடைய பாகத்தை ஊறுசெய்வதாகு மென்றால் ஊறு அடைந்தபின் உயிர்வாழ்தல் தகுதியோ? ஊறடைவது சரீரமல்லவா?

கிரை—ஆம்.

சாக்—சரீரம் ஊனமாகிக் கெட்டநிலையிலிருக்க உயிர்வாழ்வது தகு தியோ?

கிரை—இல்லை, ஒருபோதும் இல்லை.

சாக்—அப்படியாகில் தீயவற்றால் ஊறும், நல்லவற்றால் ஆரோக்கியமும் அடைகிற நம்முடையபாகம் ஊனமாகிவிட நாம் உயிர் வாழ்தல் தகுதியோ? அல்லது அது எதுவாயிருந்தாலுஞ்சரி, நன்மைதீமையோடு சம்பந்தப்பட்ட நம்முடையபாகத்தைச் சரீரத்தைவிடப் பயனற்றதென்று கருதுகின்றாயோ?

கிரை—இல்லை, ஒருபோதும் இல்லை.

சாக்—அன்றி அதிகப்பயனுள்ளதென்று கருதுகிறாயோ?

கிரை—ஆம், அதிகமாகவே பயனுள்ளதாகத்தான் கருதுகிறேன்.

சாக்—அப்படியாகில் என் உயர்நண்ப, பலர்நம்மைப்பற்றிச் சொல்வதை நாம் அவ்வளவு கவனிக்கவேண்டிவதில்லை. நன்மை, தீமையை யறிந்த ஒவ்வொருவனும், சத்தியமும் நம்மைப் பற்றிச் சொல்வதை நாம் கவனித்தல் முக்கியம். ஆதலின், நியாயம், கண்ணியதை நன்மை இவற்றிற்கு எதிரிடை, இவைகளைப்பற்றி ஜனக்கூட்டத்தார் கொள்ளும் அபிப்பிராயத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி என்னை நீ அழைத்ததில் ஆரம்பத்திலேயே பிழைபட்டாய். இன்னும், ஜனக்கூட்டத்தார் நம்மைக்கொன்றுவிடலாமென்று சொல்லலாமல்லவா?

கிரை—ஆம், அது வெளிப்படை, அப்படிச்சொல்லலாம், சாக்ரடஸ்.

சாக்—உண்மைதான். ஆயினும் என் உயர்நண்ப, இப்போது சற்று முன் நாம்கொண்ட முடிவும், முற்காலங்களில் நாம்கொண்ட முடிவும் ஒன்றென்றே எனக்குத்தோன்றுகின்றது. கேவலம் வாழ்க்கைமட்டும் நன்குமதிக்கப்படுவதன்று. நல்வாழ்க்கையே யாவற்றிற்கும் உயர்ந்ததாக நாம் மதிக்கவேண்டும், என்று நாம்முன்கொண்ட கொள்கையை இன்னும் கடைப்பிடிக்கிறோமோ என்பதைக் கவனித்துப்பார்.

கிரை—ஆம், நாம் கடைப்பிடிக்கிறோம்.

சாக்—நன்றாய்வாழ்தல், கண்ணியதையாய் வாழ்தல், நியாயவழியில் வாழ்தல் எல்லாம் ஒன்றுதான் ; நாயிதைக்கைக்கொள்ளுகிறோமோ இல்லையோ ?

கிரை—நாம் கைக்கொள்ளுகிறோம்.

சாக்—இவற்றை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு, அதீனியர்கள் சம்மதமின்றிச் சிறையினின்றும் தப்பியோட முயலுதல் எனக்குச் சரியா? அல்லது தவறு? வென்பதைப்பற்றி விசாரிப்போம். அது சரியென்று கண்டால் நாம் அப்படிச் செய்ய முயற்சிப்போம். அன்றேல், அவ்விதஞ்செய்யாதொழிவோம். நீ கூறிய பணவியம் கீர்த்தி மகவுவளர்த்தல் முதலிய காரணங்களெல்லாம் பலராகிய நம்முடைய நண்பர்களின் மனது லுதித்தனவேயாம். அவரோ மனிதரை இலேசாய் வதைப்பவர். அவரால் கூடுமாயின், யோசனையின்றி அவ்வளவு இலேசாய் மனிதரை உயிர்ப்பிக்கவுஞ் செய்வார். ஆனால் நமக்கு வழிகாட்டியாயிருக்கும் பகுத்தறிவோ, நான் சற்று முன்கேட்ட கேள்வியைத் தவிர யாதொன்றையும் கவனிக்கவேண்டியதில்லையென்று எனக்கு அறிவிக்கின்றது. என்னைத் தப்புவிப்பதில் உடந்தையாயிருக்கும் மனிதருக்குப் பொருளும் வந்தனமுமளிப்பதாலும், நாம் தப்பியோடுவதில் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் வேலையைச் செய்வதாலும் நாம் நல்லதைச் செய்தவராவோமோ ; அன்றி இவை யெல்லாஞ் செய்வதால் நாம் தீயதைச் செய்தவராவோமோ? என்று பார்ப்போம். தீயதைச் செய்வதாக நாம் கண்டால் அதை விலக்குதலை நாம் கவனிக்கவேண்டுமேயன்றி, எனக்கு நேரிட்டிருக்கும் இறப்பையும் நான் இங்கு வாளாவிருப்பதால் வினையும் எவ்விதக் கெடுதலையும் கவனிக்கவேண்டிய தவசியமன்று.

கிரை—நீர் சொல்வது சரிதான், சாக்ரடீஸ், ஆயினும் நாயிப்போழுது என்ன செய்வது ?

சாக்—ஐயா, நாயிருவருமதைப்பற்றி யோசிப்போம். நான் சொல்வதை நீர் மறுத்துக்கூறக்கூடுமாயில் நான் அதை ஒப்புக்கொ

ள்வேன். உன்னால் கூடாதாகில், என் அருமைநண்ப, அதீனி யர்களின் சம்மதமின்றித் தப்பியோடும்படி இனிமேல் என் னிடத்தில் வற்புறுத்திச்சொல்லாதே. உன் சம்மதத்தின் படி நடக்க எனக்கு ஆவலிருக்கிறது. நான் பிழைபட்டே னென்று நீ நினைக்க எனக்குச்சம்மதமில்லை. இப்போதுநான் எடுத்துக்கொண்ட கொள்கையை ஒப்புக்கொள்ளுகிறாயோ? உன்மனதிற்கு நன்றாய்ப்புலப்பட்டவரை என்னுடையகேள் விகட்கு விடைபகர முயற்சிப்பாயோ சொல்?

கிரை—நான் முயற்சிப்பேன்.

சாக்—நாம்வேணுமென்று ஒருபோதும் கெடுதலைச்செய்யக்கூடா தல்லவா? சிலவழிகளில் நாம் கெடுதலைச்செய்யலாம், மற் றவழிகளில் அதைச்செய்யக்கூடாதென்பாயோ? அன்றி, இதற்குமுன் நாம் பன்முறை ஒப்புக்கொண்டபடி, கெடுத லைச்செய்தல் ஒருபோதும் நன்மையேனும் யோக்கியதையே னுமல்லவென்று கூறுவாயோ? இந்தச் சொற்பநாட்களில், நாம் முன்கொண்ட கொள்கைகளெல்லாம் மறந்துபோயின வோ? கிரைடோ, நாம் இப்போது வயதில் முதிர்ந்தவராயி னும், முன்னாளில் ஒருவரோடொருவர் மிகுந்த ஊக்கத்து டன் சம்பாஷித்துக்கொண்டிருந்தபோது அறிவில் குழந்தை கட்டு மேலானவர்களல்லவென்று காணவில்லையோ? உல கம் நம்மோடொவ்வினும் ஒவ்வாதாயினும் நாம்சொல்வதெல் லாஞ்சிறிதும் ஐயமின்றி உண்மையன்றோ? நல்லது செய்வ தால் சாதலைவிடக் கொடுத்தண்டனை அல்லது இலேசான தண் டனை விளையினும், கெடுதல்செய்தல் அதைச்செய்வோனுக்கு ஒவ்வொருவழியிலும் தீமையும் அவமானமும் விளைக்குமன் றோ? நாமிகை இப்போது நம்புகிறோமோ?

கிரை—ஆம், நம்புகிறேன்.

சாக்—ஆயின், ஒருபோதும் கெட்டதை நாம் செய்யக்கூடாதல்ல வா?

கிரை—ஆம், உண்மையாகக்கூடாது.

சாக்—இதுவன்றி, கெடுதலையே நாம் செய்யக்கூடாதென்றால், உலகம் நாம்செய்யலாமென்று நினைக்கிறபடி, கெடுதலுக்குக்கெடுதலைப் பிரதியளித்தல் கூடுமோ?

கிரை—தெளிவாய்க்கூடாது.

சாக்—நல்லது அப்படியாகில், கிரைடோ, நாயாவர்க்காயினும் கெடுதல் செய்யலாமோ?

கிரை—உண்மையாகவே நான் அப்படி நினைக்கவில்லை; சாக்ரடீஸ்.

சாக்—உலகம் நினைக்கிறபடி தீமைக்குத் தீமையையே பிரதியளித்தல், நன்றோ, நன்றன்றோ?

கிரை—உண்மையாகவே நன்றன்று.

சாக்—ஒருவனுக்குத் தீமை யிழைத்தலுக்கும் அவனைக் கெடுத்தற்கும் வித்தியாசமில்லை. ஏதாவது இருக்கிறதோ நீ சொல்?

கிரை—உண்மைதான், வித்தியாசமில்லை.

சாக்—அப்படியாயின் ஒருவன்கையில் நாம் என்ன அவஸ்தைப்பட்டிருந்தபோதிலும் தீமைக்குப்பதிலாகத் தீமையை யவற்கிழைத்தலும் வேறுகெடுதல் செய்தலுங்கூடாது. இதை ஒப்புக்கொள்வதில், கிரைடோ, நீ கருதுவதற்கு அதிகமாகஇடங்கொடுக்காமற் பார்த்துக்கொள். ஏனென்றிற் சிலரே இக்கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள், அன்றேல் என்றுங்கடைப்பிடிப்பார்கள், என்பதை நானறிவேன். ஆதலின் அதைக் கடைப்பிடிப்போர்க்கும், பிடியாதோர்க்கும் பொதுவான பகஷங்கிடயாது; ஒருவர் கொள்கையை மற்றொருவர் அவமதித்து நோக்குவது அவர்கட்கு இயல்பு. ஆதலின் என்னோடொத்த என்கொள்கையை அங்கீகரிக்கிறாயோவென்று நீ தீர்க்கமாய் ஆலோசித்துப்பார். தீயதுசெய்தலும், தீயதைத்தீயதால் திருப்பிக்கொடுத்தலும், நமக்குக்கெடுதல்செய்த ஒருவனுக்குப் பதிற்கெடுதல்செய்து பழிக்குப்பழிவாங்கிக்

கொள்வதும் ஒருபோதும் சரியல்லவென்ற கொள்கையில் நின்று நாம் நமது ஆராய்ச்சியைத்தொடங்கலாமோ? அன்றி நீ என்னுடன் மாறுபட்டு நான்கொண்ட கொள்கையை மறுக்கிறாயோ? நான்வெகுசாலமாக அதை நம்பியிருக்கிறேன். இன்னுமதை நம்புகிறேன். நீ எவ்விதமேனும் மாறுதலான அபிப்பிராயங்கொண்டால் எனக்கு அதைவிளக்கிச் சொல். நீ இன்னும் நமதுபூர்வக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தால், நான்சொல்லுகிற அடுத்த விஷயத்தைக்கேள்.

கிரை—ஆம், நான் அதைக்கடைப்பிடிக்கிறேன். நீர்சொல்வதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். மேலேசொல்லும்.

சாக்—ஆயின், என்னுடைய அடுத்த விஷயம், அதாவது அடுத்தகேள்வி இதுதான். ஒருமனிதன் தான் நியாயமென்று ஒப்புக்கொண்டவைகளைச் செய்யவேண்டுமோ, அல்லது அவைகளினின்றும் நழுவினோடவேண்டுமோ?

கிரை—அவன் அவைகளைக் கட்டாயஞ்செய்யவேண்டும்.

சாக்—ஆயின் நிதானித்துப்பார். அரசுபுரிவோர் சம்மதமின்றி நான் தப்பியோடினால், நான் யாருக்குச்சிறிதும் திங்கிழைத்தல் கூடாதோ அவர்க்குத்தீங்கு விளைத்தலாகுமல்லவா? அவ்விதஞ்செய்யின் நான் நியாயமென்று ஒப்புக்கொண்டவைகளைச் செய்வதாகுமோ?

கிரை—உம்முடைய கேள்விக்குப் பதிலளிக்க என்னால் முடியாது; சாக்ரடீஸ், நீர் சொல்வது எனக்கு விளங்கவில்லை.

சாக்—விளங்காவிடின், இவ்வழியினைதப்பற்றி யோசித்துப்பார். நானுடையத்தனிக்கையில் நாட்டுச்சட்டங்களும், குடியரசும் என் முன்னிலையிற் றேன்றிப்பின்வருமாறு என்னைக்கேட்பதாக வைத்துக்கொள்வோம். “சாக்ரடீஸ், உன்மனதிற்செய்ய நினைத்திருப்பதைச் சொல், தப்பியோடப்பார்ப்பதால், உன்னாற் கூடியவரை சட்டமாகிய எங்களையும், நாட்டையும் அழிப்பதைத்தவிரவேறு என்ன எண்ணினாய்? சட்டத்தின்

தீர்மானங்கள் வலிகுன்றி, நாட்டிலுள்ளவர்களால் அவமதித்துத் தள்ளப்பட்டால் அந்நாடு அடியோடுதொலைந்து போகாது நிலத்துநிற்குமென்று நினைக்கிறாயோ?" இதுபோன்ற கேள்விக்கு நாம் என்னவிடை பகர்வது, கிரைடோ? நியாயஸ்தலத்தின் தீர்மானங்களையாவற்றிற்கும் மேலாக்குகின்ற சட்டத்திற்குப் பரிந்து (முக்கியமாய்) நாவலர்களால் அநேக விஷயங்கள் சொல்லப்படலாம். அதற்குநான் "ஆனாலும் நாடுஎனக்குத் திங்கிழைத்தது, என்விஷயத்தில் அது பிழைபடத்தீர்மானித்தது" என்று பிரதிகூறலாமோ? நாம் அவ்விதம் சொல்வது சரியோ?

கிரை—நிச்சயமாய் நாம் அப்படிச் சொல்லலாம், சாக்ரடீஸ்.

சாக்—"அவ்விதம் சொல்வது நமது உடன்படிக்கைக்கு அழகோ? நாடுசெய்யும் எவ்விதத்தீர்மானத்திற்கும் நீர் கட்டுப்படவேண்டியதில்லையோ" என்று சட்டங்கள் நமக்கு விடைபகருவதாக வைத்துக்கொள்வோம். இம்மொழிகளைக்கேட்டு நாம் வியந்தால் ஒருவேளை அவைபின்வருமாறுசொல்லும். "சாக்ரடீஸ், எங்கள்வார்த்தைகளை நோக்கி வியக்காதீர். எங்கட்குப் பதிலுரையும், கேள்விகேட்பதும் விடைபகருவதும் உமக்கு வழக்கந்தானே, எங்கள்பேரிலும், நகரத்தின்பேரிலும் நீர் என்ன புகாட்செய்கிறீர்? ஏன் எங்களை வேறுக்கப்பார்க்கிறீர்? முதலில், நாங்கள் உமக்குத் தாய்தந்தையரல்லவோ? எங்கள் மூலமாய்த்தானே உமதுபிதா உமதுமாதாவை மணந்து உம்மைப்பெற்றது. மணவிஷயங்கட்குச் சட்டமாயிருக்கின்ற எம்மவரில் யாரிடத்திலேனும் நீர் குற்றங்காண்கிறோ?" இதற்குநான் "ஒருவரிடத்திலுங் காணவில்லை" என்று சொல்லவேண்டும். "அன்றி மற்றவர்களைப்போல நீரும் பெற்றுக்கொண்ட குழந்தையின் இயற்கைச்சபாவத்தையும் படிப்பையும் ஒழுங்குபடுத்தும் எம்மவரில்யாரையேனும் நீர்குறைகூறுகிறோ? உம்மைச் சங்கீதசாஸ்திரத்திலும் தேகப்பயிற்சியிலும் நன்றாய்ப் பயிற்றும்படி உமது தந்தை பணித்ததில் நாங்கள் சரியாக நடந்துகொள்ளவில்லை"

லையோ?" என்று கேட்டால் "நீங்கள் சரியாய் நடந்து கொண்டீர்கள்" என்று நான் சொல்லவேண்டும். "சரி, அப்படியானால், எங்களால் உலகத்திற்குக்கொண்டுவரப்பட்டும், வளர்க்கப்பட்டும், படிப்பிக்கப்பட்டிருக்க, உமது முன்னோரிருந்ததுபோல் நீரும் எங்கள் குழந்தை, எங்கள் அடிமை என்பதை எவ்விதம் முதலில் மறுக்கலாம்? இது உண்மையாகில், உமது உரிமைகள் எங்களுடைய உரிமைகட்குச்சமானமானதென்று எப்படி எண்ணலாம்? நாங்கள் யாதேனுமொன்றை உமக்குச்செய்யமுயன்றால் எங்கள் பேரில், அதற்குப் பிரதிசெய்ய உமக்கு உரிமையிருப்பதாக நினைக்கிறோ? உமது தந்தைக்கிருந்த உரிமையும், நீரடிமையாகில் உமது எஜமானனுக்கிருந்த உரிமையும் உமக்கில்லை. அவர் உம்மை வருத்தினால் அவரைத் திரும்பவருத்தவும், உம்மைவைதால் அவர்க்குப்பதிற் கூறவும், உம்மையடித்தால் அவரைத்திருப்பியடிக்கவும், வேறெவ்விதத்திலேனும் கெடுதலுக்குக் கெடுதலைத் திருப்பிக்கொடுக்கவும் உமக்கு அதிகாரங்கிடையாது. (இது இவ்வாறாக) உமது தேசத்தின் பேரிலும் அதன் சட்டங்களின் பேரிலும் பதிலுக்குப்பதில் செய்யலாமென்று நினைக்கிறோ? நாங்கள் செய்வது சரியென்று நம்பி, உம்மைத்தொலைக்க முயன்றால், உண்மையாகவே சன்மார்க்கத்தில் கருத்துள்ள நீர், சட்டமும் தேசமுமாய் எங்களைத்திரும்பித் தொலைக்கக்கூடியவரை முயன்று, அப்படிச்செய்வது நியாயமென்று கூறுவீரோ? தாய், தகப்பன்முன்னோரை விட உமது தேசம் மேலானது; மாண்புள்ளது; பரிசுத்தமுள்ளது; தூயது; தேவராலும் அறிவுடையோராலுமிகவும் நன்குமதிக்கப்படுவது; அதன்மேல் பயபக்திபாராட்டி அதற்குக் கீழ்ப்படிந்து அது உம்மைக்கோபித்தால், தகப்பனிடம் எப்படித்தாழ்ந்து நெருங்குவீரோ அதைவிட அதிகமாகவே தாழ்ந்து அதனிடம் நெருங்குவது உமது கடமை. அது யாதேனுமொன்றைச் செய்யும்படி உம்மைப்பணித்தால், நீரதைச்செய்தல் வேண்டும், அன்றி அப்படிச்செய்வதின்மூலம் உம்மை மன்னிக்கக் கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும். அடி

களைத் தாங்கவும் சிறைச்சாலைக்குப்போகவும் கட்டளையிடி
னும், அன்றிக்காயப்படவும் இறக்கவும் போருக்கு அனுப்பி
னும் பதில்பேசாது கீழ்ப்படிதல்வேண்டும். நீர் இவற்றை
உணரக்கூடாத அவ்வளவு அறிவினியோ? இதுதான் உமது
கடமை. நீர் ஒன்றற்குமிடங்கொடுக்காதீர். பின்வாங்கா
தீர், உமது இடத்தைவிட்டு ஓடாதீர். புத்தகளத்திலும்,
நியாயஸ்தலத்திலும் வேறுஎவ்விடத்திலும் உமதுநகரம், உ
மது தேசம் சொல்லுகிறபடி நீர் செய்யவேண்டும். அன்றி
அவையிடும் உத்தரவு அநியாயமென அவர்க்கறிவுறுத்தல்
வேண்டும். உமதுதாய்க்கேனும் தந்தைக்கேனுங் கொடுமை
யிழைத்தல் கடவுளின் ஆக்ஞைக்குவிரோதமானது; உமது
தேசத்திற்குக் கொடுமையிழைத்தலோ கடவுளின் ஆக்ஞை
க்கு இன்னும் அதிகவிரோதமானது; நாமிதற்கு என்ன பதிற்
சொல்வது, கிரைடோ? நாம், சட்டங்கள் நியாயத்தைக்கூறு
கின்றன என்போமோ, அல்லது இல்லையென்போமோ?

கிரை—அவை நியாயத்தையே கூறுகின்றனவென்று நினைக்கிறேன்.

சாக்—இன்னுமவைகூறும். “சாக்ரடீஸ், நீர் தப்பியோட முயற்சிப்
பதில், எங்களைவருத்த முயற்சிப்பதாக நாங்கள் கொள்வது
சரியோ? நாமும்மை உலகிற்கொணர்ந்தோம், உம்மை வளர்
த்தோம். உம்மைப்படிப்பித்தோம். உமக்கும் ஒவ்வொரு
நகரவாசிக்கும் நாம் தரக்கூடிய நல்லவற்றிலெல்லாம் ஒரு
பகுதிகொடுத்திருக்கிறோம். அப்படியிருந்தும், அதீனியரில்
யாரேனுமொருவர் எங்கள்பேரில் அதிருப்தியடைந்தால்,
அவர் தம் ஆஸ்தியையெடுத்துக்கொண்டு எங்கேபோகலாமெ
ன்று நினைக்கிறாரோ, அவ்விடம் செல்லலாமென்று நாங்கள்
வெளிப்படையாய் அறிவிக்கிறோம். பருவம்வந்து சட்டங்க
ளையும், நகர அரசாங்கியையும் கவனிக்கத்தகுதியடைந்தபோ
தே ஒவ்வொருவரும் மேற்சொல்லிய அனுமதியைப்பயன்
படுத்திக்கொள்ளலாம். அவர் எங்கள்பேரிலும் நகரத்தின்
பேரிலும் அதிருப்தியடைந்தால் அதீனியர் குடியேற்ற நா
டாயினுஞ்சரி, அல்லது வேறெந்த அயல்தேயமாயினுஞ்சரி

எங்குப்போகவிரும்புகிறாரோ அங்கு அவர்தமது ஆஸ்தியை யெடுத்துக்கொண்டு செல்கையில் நாங்கள் குறுக்கிடுவதுமில்லை. தடைசெய்வதுமில்லை. ஆனால் நியாயத்தை நாங்கள் எவ்விதம்தீர்க்கிறோம் மற்றவழிகளில் நகரத்தை எவ்வாறு நடத்துகிறோமென்று பார்த்தும் இங்குத்தங்குகிற உங்களிலொவ்வொருவனையும், இங்குத்தங்குகிற ஒருகாரணம் பற்றியே நாங்களிட்டதைச்செய்யச் சம்பதித்ததாகக் கூறுவோம். எங்கட்குக் கீழ்ப்படியாத ஒவ்வொருவனும், மூன்றுவிதக்குற்றங்கட்குள்ளாகிறான். தாய்தந்தையாகிய எங்கட்குக் கீழ்ப்படியாததொன்று. அவனைப்பேணி வளர்த்த எங்கட்குக் கீழ்ப்படியாதது இரண்டு. எங்கட்குக்கீழ்ப்படிவதாக முன்னொப்புக்கொண்டிருந்தும் நாங்கள்செய்வது பிழையென்று எங்கட்கு அறிவுறுத்தாமல், ஒப்புக்கொண்டவண்ணம் செய்யாதொழிதல் மூன்று. இதுதீர்க்க, நாங்கள்சொல்வதை எல்லாம் செய்யும்படி ஒருவரையுங் கட்டாயப்படுத்துகிறதில்லை. அவற்கு வேறொருவழியுங் காட்டுகிறோம். எங்கட்குக் கீழ்ப்படியவாவது அல்லது நாங்கள் பிழைபட்டோமென்று எங்களை அறிவுறுத்தவாவது சொன்னோம். ஆயினும் அவன் ஒன்றுஞ் செய்கிறானில்லை.

‘சாக்ரடீஸ், நீர்நினைத்ததைச் செய்வதாயிருந்தால் இக்குற்றங்கட்கெல்லாமுடன்படவேண்டியிருக்கும், இன்னுமற்றஅதீனியரைவிடக் குறைந்தபடியாகவன்றி அதிகமாகவே நீர் உடன்படவேண்டியிருக்கும். “அது ஏன்”? என்று நான்கேட்டால், மற்ற அதீனியருக்குமேலாகவே உடன்படிக்கையால் நான் கட்டுப்பட்டிருக்கிறேனென்று நியாயத்தோடு அவைபதிலுரைக்கும் அவைசொல்லும். ‘சாக்ரடீஸ், நீர் எங்களிடத்திலும் நகரத்தினிடத்திலும், மிகுந்த திருப்தியடைந்திருக்கிறீர். என்பதற்குப்பலமான சாക്ഷியங்களிருக்கின்றன. மற்ற அதீனியரைவிட நீர் அதிகமாகத் திருப்தியடைந்திருந்தாலொழிய அவரைவிட அதிகமாக நீர் இந்நகரத்தினிருக்கச்

சம்மதித்திருக்கமாட்டீர், * இஸ்தீமியன் பந்தயத்திற்கு ஒரு தரம் சென்றதைத்தவிர வேறுவிழாக்களை உத்தேசித்து ஆதன்ஸ் நகரை விட்டுச் சென்றதேயில்லை. வேறெவ்விடத்திற்கும் இராணுவ சம்பந்தமாயன்றி நீர் செல்லவில்லை. மற்றவர்களைப்போல் நீர் யாத்திரைசென்றதாயில்லை. உமக்கு மற்றநகரங்களைப் பார்க்கவும் மற்றச்சட்டங்களை உற்றநோக்கவும் எண்ணங்கிடையாது. எங்களிடத்திலும் நமது நகரத்தினிடத்திலும்க்கு மனப்பூர்வமாகத்திருப்பதியுண்டு. நீர் அதிக விருப்பத்தோடு எங்கனையேற்றுக்கொண்டீர். எங்களால் ஆளப்படச் சம்மதித்தீர். இன்னும் இந்நகரத்தில் நீர் குழந்தைகளைப்பெற்றீர். அது உமக்குமிகவும் ப்ரம்மியமாயிருந்தது. இதுவன்றி நியாயஸ்தலத்தில் உம்மை விசாரிக்கும்போது உமக்கு இஷ்டமிருந்தால் அந்நியதேசம் போய்விடுகிறேனென்று நீர் சொல்லியிருக்கலாம். நாட்டின் உத்தரவன்றி இப்போதுசெய்ய உத்தேசித்திருக்கிறதை, அக்காலத்தில் நாட்டின் சம்மதத்துடனே செய்திருக்கலாம். ஆனால் அப்போது சாகச்சம்மதித்திருப்பதாக விண்பெருமை சொல்லிக்கொண்டீர். தேசத்தைவிட்டு நீங்கிப்போவதைக் காட்டிலும் சாவது உத்தமமென்றுசொன்னீர். அவ்வார்த்தைகளைக்கூறியதற்கு இப்போது நீர் சிறிதும் வெட்கமுறவில்லை. நீர் சட்டமாகிய எங்களைப் பாராட்டவில்லை. எங்களை அடியோடுதொலைக்க உத்தேசித்திருக்கிறீர். எங்களுடைய ஆளுகைக்குக் கீழ்ப்படிவதாகச் சம்மதித்திருந்தும், கேவலமான ஒரு அடிமைசெய்வதுபோல நீரும் எங்களுடன் செய்துகொண்ட ஒப்பந்த உடன்படிக்கைகளை மீறிக்கொண்டு ஓடப்பார்க்கிறீர்.

* இஸ்தீமியன் பந்தயம். இது கிரீஸ்தேசத்தில் காரிந்த் பூசத்தில் (Isthmus of Corinth) 2-வருஷத்திற்கொருதடவை நடக்கும் பெரியபந்தயம். இப்பந்தயத்தில் ஜெயம்பெற்றுக் கீர்த்தியடையகிரீஸ் எல்லாப்பாகத்திலிருந்தும் மனிதர்கள் வருவதுண்டு. தரையில் வேகமாயோடுவதிலும், இரதசாரத்தியத்திலும், குஸ்திமுதலிய தொந்த யுத்தங்களிலும் தங்கள் சாமர்த்தியத்தைக் காட்டுவார்கள். பந்தயத்தில் ஜெயித்தவர்களுக்கு ஒரு இலைமாலே (Lansel Wreath) தலையிலணியக்கொடுப்பது வழக்கம். இவ்விதமாலையணிந்தவர்களை வெகுமரியாதையுடன் ஜனங்கள் உபசரிப்பதுண்டு. இது போலவே கிரீஸில் ஒலிம்பியா என்றபூரில் இன்னுமதிகவிரிசையாக 4-வருடத்திற்கொருமுறை ஒருபந்தயம் நடக்கும். (Olympic games)

ஆதலின், இந்தக்கேள்விக்கு முதலில் விடைபகரும், நீர் எமது ஆளுகைக்குள் வசிக்க, வார்த்தையாலன்றிச் செய்கையாலும் சம்மதித்திருக்கிறீரென்று நாங்கள் கொள்வது சரியோ, சரியன்றோ, கிரைடோ, இதற்கு நாம் என்ன சொல்வது? அது உண்மைதானென்று ஒப்புக்கொள்ளவேண்டாமோ?

(இன்னும் வரும்).

R. அரங்காசாரியர்.

DEPARTMENT OF AGRICULTURE, MADRAS.

A DIALOGUE SINGLE PLANTING OF PADDY.

தென்னார்க்காடு ஜில்லா விவசாயத்தொழில் செய்யும் மிராஸ்தாரரும் விவசாயசங்க மெம்பருமாகிய ஒருவருக்கும், விவசாயத்தொழில் செய்யும் கிராமவாசியாகிய ரெட்டியாருக்கும் ஒற்றை நாற்றுப் பரிசெய்யும் விஷயமாய் நடந்த சம்பாஷணை:—

மெம்பர்.—ஐயா ரெட்டியாரே, இந்த நன்செய் நிலம் சாகுபடிக்காகத்தழைபாட்டுத் தயார்செய்துவைத்திருப்பது உம்முடையதா?

ரெட்டியார்.—ஆமாம்; ஏன்?

மெம்பர்.—இந்த நிலத்தில் என்ன செய்யப்போகிறீர்?

ரெட்டியார்.—நெல் விதைக்கப்போகிறேன்.

மெம்பர்.—(1) இந்தநிலம் எவ்வளவு விஸ்தீரணம்? (2) இதற்கு எவ்வளவு நெல் விதைக்கப்போகிறீர்? (3) நாற்றுவிட்டால் எவ்வளவு விடுகிறீர்?

ரெட்டியார்.—(1) இது ஒருகாணி; (2) இதற்குக் கலநெல்; அதாவது, பட்டணம் 30 படி விதைக்கப்போகிறேன்; (3) நாற்று விட்டால் 2 கலம், அதாவது, பட்டணம் 60 படி செல்லும்.

மெம்பர்.—ரெட்டியாரே, நான் சொல்லும் எனது அதுபவத் தை நம்பி அந்தப்படி செய்வீரானால் உமக்கு நல்ல லாபமும் செளக் கியமும் ருக்கிறது, அந்தப்படி செய்கிறீரா?

ரெட்டியார்.—இலாபமிருந்தாற் செய்கிறேன்.

மெம்பர்.—இந்த நிலத்தில் ரெல் விதைப்பதை கிறுத்தி, ஒரு தனையில், அதாவது ௪ செண்டு நிலத்தில், ௪ படி ரெல்லை நாற்றாக விட்டு 30 நாளைக்குள் ஒவ்வொரு பரிராக வழக்கம்போல இடம் விட்டு நடடுவிடும்.

ரெட்டியார்.—என்ன ஐயா; நான் வழக்கமாக 30 படி ரெல்லை விதைக்காலாக விதைத்துக் களைபறித்துக் கலப்பைபோட்டாற் சில வருஷத்திற் பயிர்கரைந்து காணாமற்போகிறதே. அது எப்படி 7-8-படி ரெல் ஒரு காணிக்குப் போதும்?

மெம்பர்.—அது உண்மைதான், அதற்குக் காரணம் சொல்லு கிறேன்; ஒரு காணி நிலத்தில் 30 படி ரெல்லை விதைத்தால் அந்த நிலம் முழுவதும் பரம்படித்து நாற்றமிடும் நிலத்தைப்போலல்லாமல் மேடுபள்ளமாக விருப்பதால் பள்ளநிலத்தில் விழுந்த முளைரெல் அழுகியும், மேட்டில் விழுந்தது காய்ந்து முளையாமற்போயி, சில ரெல் மிதிபடாமலிருக்குத் தழையின்மேல் விழுந்து முளையாமலும், அந்த நிலத்தில் விதைப்பதற்குத் தண்ணீர் கிறுத்தி விதைத்தபின் ஜலம் வடியவிடும் காலத்தில் ரெல்விதையை ஜலத்தோடு அடித்துக் கொண்டுபோயும் இப்படிக்கு ரெல் விதைக்கும்போதே நஷ்டமாகிறது. அதாவது நாற்றவிடவேண்டுமானால் அவைகள் ஒன்றோ டொன்று சமீபத்தில் முளைத்து அதன் போஷணைகளின் அனு கூலத்தாற் பயிர்கொடாமல் நாற்றுப்பலிதமாகும்; அப்படிக்கில்லா மல், ஒருகாணியில் 30 படி ரெல்லை விதைப்பதால், அந்த முளைப்பயி ருக்கு இடைவெளி அதிகப்பட்டு அதிற் களைமுளைத்துப் பயிரையும் மூடி சாரல் காற்றினால் நோய்கள் கண்டு பயிர் கரைந்தும் கெட்டுப் போய், இப்படிப்பலித இடைஞ்சல்களினால் பயிர் நஷ்டமடைந்து போகிறதால் 30 படி ஒரு காணிக்கு நடாமலும் போகிறது.

ரெட்டியார்.—இப்படி விதைத்தாற்றான் பயிர் நஷ்டமாகப் போகிறதென்கிறேரே. நாங்கள் நாற்றுவிட்டால் கொஞ்ச நிலத்தில் அடர்த்தியாய் விட்டுவைக்கிறோமே, அந்த நாற்று ஏன் 60 படி நெல் நாற்று ஒரு காணிக்குக் காணாமற் போகிறது.

மெம்பர்.—அதற்குங் காரணம் சொல்லுகிறேன்; நீங்கள் விதை நெல்லை நாற்றங்காலில் அளவிற்குமிஞ்சி அதிக அடர்த்தியாக ஒன்றின்மேல் ஒன்றாக நெல் ஏறிக்கொண்டிருக்கும்படி விதைத்து, அந்த நெல்முனைகள் ஒன்றோடொன்று பின்னிக்கொண்டு செழிப்பாய் வளர்வதற்கில்லாமல் நெருக்கத்தால் சிறுமையடைந்தும், அந்தப்பயிரைச் சீக்கிரத்தில் வளரவொட்டாமலும் தடிக்க ஒட்டாமலும் நாற்றங்காலைக் காயப்போட்டும் அந்தப்பயிரை 40, 50 நாள்வரையில் வைத்து அதைப்பிடுங்கி 10, 15 பயிராகச்சேர்த்து நடுவதால் ஒரு காணிக்கு 60 படி நெற்பயிர் காணாமற்போகிறது.

ரெட்டியார்.—நாங்கள் வழக்கமாய் 10, 15 பயிருக்குமேற் பிடித்து நட்டு அந்தப்பயிரிலேயே 7, 8 கதிர் தானே காணுகிறது; ஒற்றைப்பயிராகநட்டால் ஒன்றிரண்டு கதிர்கள் தானே காணும்?

மெம்பர்.—அப்படிக்கல்ல, ஒற்றைப்பயிர் நடும்வழக்கம் நமக்கு ஏற்றதாயிருப்பதை நாம் கவனிக்கவில்லை; விதைத்தபயிரைக் கலப்பை போகும்போது ஒன்றிரண்டு பயிர்தான் சேர்த்து நடுகிறவழக்கம்; அதில் 10, 15 கதிர்காணுகிறதைப் பார்த்திருக்கிறோம்; அடர்த்த நாற்றுவிடுவதில், நாற்றங்காலிலேயே அந்தப்பயிர் தடித்துவளரா ஆரம்பிக்கும் பருவகாலத்தையெல்லாம் சிறுமையோடு வளர்த்து அதைப்பிடுங்கும்போதும் கழிக்கொண்டு அடித்துக் கசக்கி அதை நடும்போதும் தனித்தனியாகப் பயிர் வேறுன்றிச் செழித்து வருவதற்கில்லாமல் 10, 15 பயிர்களைச்சேர்த்து நட்டுவிடுவதால் அதன் வேர்கள் ஒன்றோடொன்று பின்னிக்கொண்டுஞ் சேர்த்துநட்ட பயிர்கள் ஒன்றோடொன்று பிடித்துக்கொண்டு மட்கியும் கெட்டுப் போய்ப் பூமியின் கொழுமையால் 10, 15 நாட்கழித்துப் பசுமைகண்டு சிறுமையோடும் மழையின் உதவியாலும் பூமியின் குணத்தாலும் வளர்ந்து கதிர்காணுகிறது. இந்த ஒற்றைநாற்

றுக்காகத் தயார்செய்யும் நாற்றங்காற்பயிரானது ஐரவீதி அடர்த்தியில்லாமலும் விதைக்கால்போல இடைவெளியிற் பயிர்நஷ்டமில்லாமலும், முளைத்து இடைஞ்சலில்லாமற் செழிப்பாய் வளருகிறது. அந்தப்பயிர் 25 நாளைக்கெல்லாம் நடத்தகுந்த வளர்ச்சியடைகிறது; அதைப்பிடுங்கிக் கழியால் அடித்துக் கசக்காமல் மண்ணை அலம்பிவிட்டு ஒவ்வொரு பயிராக நடடால் அந்தப்பயிர் நடத்தினமுதல் வளரவும் பக்கக்களைகள் களைக்கவும் ஆரம்பித்து நாளுக்குநாள் வளர்ந்து 10, 15 நாட்களுக்கெல்லாம் 15, 20 பயிர்கள் செழித்து வளருகிறது. இந்தப்பயிர் செழிப்பாய் ஆரம்பமுதல் சிறுமையில்லாமல் வளருவதால் ஒவ்வொருபயிரும் கதிர்காணுகிறது அடர்ந்த நாற்றுப்பயிர்கள் கதிர்காணும்போது பொந்தை கட்டிவிட்டதென்று சில கதிர்கள்மாத்திரம் விட்டு மற்றைப்பயிர்கள் கட்டையாக நின்றுவிடுகிறது.

ரெட்டியார்.—ஒற்றை ஒற்றையாக நடுவதற்குமிகுதியான ஆள்கள் பிடிக்கும், அதுவும் பழக்கமில்லை, அப்படிச்செய்ய முடியாது.

மெம்பர்.—அப்படியல்ல, நீர் ஒற்றை நடவுநட்டுப்பாரும்: வழக்கமாய் ஒரு காணி நடவேணுமானால் 15 ஆட்கள் செல்லும்; இந்த ஒற்றை நாற்று நடுவதற்குக் கூலிஆட்களுக்குச் சலபமாயும் கஷ்டமில்லாமலுமிருப்பதால் 10 ஆட்கட்குமேற் செல்லாது.

ரெட்டியார்.—விதைக்கால் சாகுபடியும் ஒற்றை நடவுக்கொப்பாகவிருக்கிறது, அந்தப்படியே விதைத்துவிடுகிறேன்.

மெம்பர்.—அப்படி விதைப்பதால் உண்டாகும் விதை நஷ்டங்களை முன்னமேயே சொல்லியிருக்கிறேன்; அதைப்பாராவிட்டாலும் அந்தப்பூராவிலத்திலும் விதைத்ததுமுதல் முளைக்குங் களைகளைப் பிடுங்குஞ் செலவு அந்தப்பயிரைக் கலப்பை போடுவதென்று அடர்ந்த பயிரைப்பிடுங்கி இல்லாத இடத்தில் நடுவதின் செலவு நாற்று நடும் செலவைவிட 3 மடங்கு அதிகப்படுகிறது; அது தவிர அந்தப்பயிர் வளர 30 நாளைக்கு ஒரு காணி நிலத்திற்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சிப் பாதுகாப்பதைவிட 8 சென்டு நிலத்தில் வேலைசெய்து பாதுகாப்பது சுலபம். அந்த ஒரு காணி நிலத்தில் ஒரு தழை

போட்டு விதைத்த பயிரும் முளைத்த களைகளும் ஒரு மாதத்தில் அந்த எருவின் சாரத்தை உட்கொண்டு குறைத்துவிடுகிறது. இதனால் விதைத்துப் பயிர் செய்வதைவிட ஒற்றை நாற்றுகளிட்டு நடுவதே குறைந்த செலவும் உயர்ந்த வருமானமும் உள்ளதாக விருப்பதைக் காணலாம்.

ரெட்டியார்.—நாற்றுவிடும் 8 செண்டு நிலத்திற்குக்களை பிடுங்க வேண்டாமோ?

மெம்பர்.—நாற்று நிலத்தைச் சமப்படுத்திக் கொஞ்சம் விதைக் காலேவிட அடர்ந்த பயிராகவிடுவதால் மிகுதியாகக்களைகளும் முளையாது. கொஞ்சமுளைத்திருந்தாலும் அதை எடுக்கவேணும் என்று தோற்றினால் எடுக்கலாம், இல்லாவிட்டால் அப்படியே நாற்றுப் பிடுங்கும்போது அந்தக் களைகள் கழிந்துவிடும்.

ரெட்டியார்.—அப்படியானால் அந்த விதைநெல்லைக் கொஞ்சம் காட்டினால் பார்க்கிறேன்.

மெம்பர்.—வேறு நெற்கிடையாது; நாம் சாகுபடி செய்யும் கெருடன் சம்பா, சடைச்சம்பா, பெருஞ்சம்பா முதலியவைதான் விதைக்கிறது.

ரெட்டியார்.—அது எப்படி; இத்தனை நாளாய் ஏன் இந்த மாதிரி செய்யவில்லை; அது வேறு நெல்லாகத்தான் இருக்கும்.

மெம்பர்.—அப்படி வேறு நெல்லாகவிருந்தால் நான் அதைச் சொல்லுகிறேன்; இதே நெல்லுதான்.

ரெட்டியார்.—இந்த நெல்லுகளை யாராவது ஒற்றைநாற்றுக விட்டு நடப்பார்த்திருக்கிறார்களா?

மெம்பர்.—ஆம்; நான் என்னுடைய பண்ணையிற் சென்ற வருஷத்தில் 5 ஏக்கருக்கு 20 படி நெல்விட்டு நடப்பட்டு 225 கலம் நெற்கிடைத்ததைப்பார்த்திருக்கிறேன்.

ரெட்டியார்.—அப்படியிருந்தால் உங்களிலும் நல்ல கொழுமை யுள்ளது, அதிகமாகத் தழைபோட்டுப் பார்த்திருப்பீர்கள்

மெம்பர்.—அப்படி அவசியமேயில்லை; என் பண்ணையில் 5 ஏக்கர் நிலங்களில் நல்ல மணற்பாங்கு நிலம், தண்ணீர் அடிக்கக்கூடிய சவர்கால் நிலம், கீழ் கலிச்சல் உள்ள நிலம் எல்லாவிதப் பூமியிலும் நடப்பட்டு மாதிரி பார்த்திருக்கிறது. எந்த நிலத்திலும் அவைகள் பின்வாங்கவில்லை; இப்படிச் செழித்துவளருவதற்குக் காரணம் முன்னமேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ரெட்டியார்.—இந்த ஒற்றைநாற்றுப்பயிர் தண்ணீர் அடிக்கும் வெள்ளச்சாய்கால் நிலத்தில் நடடால் இந்த ஒற்றைப்பயிரையும் அடித்துக்கொண்டு போய்விடும், அதில் செய்யமுடியாது.

மெம்பர்.—அப்படிப்பட்ட நிலத்திற்குள் அவசியம் இந்த ஒற்றை நாற்றை நடவேண்டும். அந்த நிலத்தில் அடர்ந்த நாற்று நடடால் அவைகள் வேறான நிலத்து நிற்க 15, 20 நாள் செல்லும்; அதற்குள் வெள்ளமடித்தால் அந்த நடவுகள் சாய்ந்து நஷ்ட மடைந்து விடும். இந்த ஒற்றை நாற்றுகள் நடத்தினமுதல் நிலத்து வேறான நிக் களைக்கத்தொடங்குவதால் அந்தப்பயிரை வெள்ளமடித்துக் கெடுத்தெய்யாது.

ரெட்டியார்.—இந்தமாதிரிச் செய்வதென்று உங்களுக்கு யார் சொல்லிச் செய்தது?

மெம்பர்.—நான் மஞ்சக்குப்பத்தில் கலெக்டர்துரையவர்கள் கச்சேரியிற் கூடும் டிஸ்திரிக்ட்டு விவசாய சங்கத்தில் மெம்பராக விருக்கிறேன்.

அந்தச்சங்கத்தில் இதன்நன்மையைப் பிரஸ்தாபித்ததில் தெரிந்தும் பாலூர்க் கவர்ன்மெண்ட் பாரம் மாணேஜர் சுப்பிரமணிய ஐய ரவர்களால் தெளிவாய்ப் போதிக்கப்பட்டு ஷெ பாரத்தில் எல்லா நன்செய் நிலங்களும் ஒற்றையாக நடடிருந்து அதன் உற்பத்தியும் பார்த்துத் தெரிந்துகொண்டேன்.

ரெட்டியார்.—சரி, அப்படியானால் நானும் நேரிற் பார்க்க வேண்டும்; எங்கள் ஊரிலும் எல்லாரும் நடடால்தான் நானும் நடுவேன், அப்படிக்கில்லாவிட்டால் முடியாது.

மெம்பர்—அப்படியானால் எங்கள் ஊரில் என்பண்ணையிலும் இதைப்பார்த்த குடித்தனக்காரர்களும் நடடிருக்கிறார்கள், அதைப் பார்த்துத் தெரிந்துகொண்டு செய்யலாம்.

ரெட்டியார்.—எனக்கு இப்போது ஒழிவு இல்லை, யாராவது முத்திப்பார்த்து விட்டுவந்து நடட்டும், பார்க்கிறேன்?

மெம்பர்.—இதைப்போல் எல்லாரும் சொன்னால் யார்தான் தைரியமாகச்செய்கிறது, உம்மைப்போற் பெரிய பட்டாதார்களும் தெரிந்தவர்களும் தானே அதைப்பார்த்துச்செய்து மற்றவர்களுக்குக் காண்பிக்கவேண்டும்.

ரெட்டியார்.—உங்கள் ஊரில் உங்களைப்பார்த்து எல்லாரும் இந் தப்படி செய்கிறார்களா?

மெம்பர்.—ஆம், இதைப்பார்த்து எங்கள் ஊரிலும் பக்கத்துக் கிராமத்திலும் இந்தப்படி ஒன்றை நாற்றுப்பயிர்செய்யத் துவக்கிவிட்டார்கள்.

ரெட்டியார்.—இந்தப்படி நடுவதால் என்னலாபம் கிடைக்கிறது?

மெம்பர்.—விதை ரெல்லில் மாத்திரம் தவறாமல் நாற்றுகவிடுவதில் ஏகர் 1க்கு 4, 5 ரூபாய்க்குக் குறையாமற் கிடைக்கும்; பிறகு விளைச்சலும் காலத்திற்குத் தகுந்தபடி கிடைக்கும்; விதைக்கால் விதைப்பதிலும், களைபறிப்பது கலப்பைபோடுவது முதலிய கூலிச் செலவுகளினாலும் விதையாலும் 4, 5 ரூபாய்க்கு மேற்பட்டே இலாபமிருக்கிறது; வழக்கமாகநட்ட நூற்று அறுவடைக்கு 20 நாளைக்கு முன் அறுவடையாகும். தடித்த பயிரானதாற் கொஞ்சம் காய்ச்சலுந் தாங்கும், நேயாற் பிடிக்காது.

ரெட்டியார்.—நீங்கள் சொன்னது எனக்கு இன்னும் சந்தேகமாயிருக்கிறது; நான் யோஜனைசெய்து எங்கள் குடித்தெய்வக் கோயிற் பூசாரியைக்கணிகேட்டுப் புதிதாகவிருப்பதால் அடுத்தவருஷமாவது கொஞ்சம் பார்க்கிறேன்.

கோவிற்பட்டிப் பண்ணையில் நடத்திய விவசாய விஷயமான சோதனைகளாலறிந்துகொண்ட உபயோகமுள்ள விஷயங்கள்.

தோட்ட நிலங்கள்.

இவைகள் அற்பமண்கண்டமுள்ள கடைசித்தரமான செவற் பூமியை உரமும் ஏராளமான கரம்பையும் (குளத்துவண்டல்) அடித்துத் திருத்தியனவாயிருக்கின்றன. ஐந்துவருஷகாலமாய்ச் கேப்பையை (ராகிடை) (மழை) காலத்திற் பார்போட்டுப் பாரின் இரு பக்கத்திலும் நட்டுப் பார்களுக்கு ஊடே (மத்தியில்) இருக்கும் வாய்க்கால்களில் தண்ணீர் பாய்ச்சிவந்ததிற் சாதாரணமாய்ப் பாத்தியில் நட்டுச் சாகுபடி செய்வதைக்காட்டிலும் குறைந்த தண்ணீர் செல்லுவதோடு விளைவும் அதிகமாய்க் கண்டிருக்கிறது.

பெரிய அகன்ற நாட்டுக்கலப்பையைவைத்து முழுத்துக்கு ஒரு சாலடித்துத் திரும்பவும் சாலை ஒட்டியே மடக்கிப் பார்போட்டுவிடலாம். இவைகளை மண்வெட்டியை வைத்துந் திருத்திக்கொண்டு குறுக்கே 20 அடிக்கு ஒரு பொழி தண்டுகளும் வாய்க்கால்களும் போட்டுக்கொள்ளலாம். இப்படிக்கில்லாமல் அதிக நீளமாய்ப் போனால் தண்ணீர் செவ்வையாய் ஏறிப்பாயாது.

பாத்திகளில் நடுவதைக்காட்டி லும் பார்மேல் நடடால் வெங்காயம் மிகவும் நன்றாய் உண்டாகிறது. வெங்காயம் நட பூமி இறுகியிருக்கும்படி தண்ணீர்விட்டு நடுமுன் பாரின் உச்சியைச் செவ்வையாய் அழுக்கவிடவேண்டும். வெங்காயம் நன்றாய்க் கிழங்குவைக்க வேண்டுமானால் தாராளமாய் வேரடிக்க விடக்கூடாது. இதற்குப் பாரின் உச்சியில் மிதித்துவிடலாம். ஒவ்வொரு பாரிலும் வெங்காயம் மூன்றுவரிசை நடலாம். கிழங்குநட்டு உண்டாக்குவதைவிட விதைபோட்டு உண்டாக்கும் வெங்காயம் திறமையான கிழங்காயிருப்பதோடு கூட ஏறக்குறைய இரட்டிப்பு மாகுலுங் கிடைக்கும். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இந்தப்படி இதுவரை யாரும் செய்யாது போனாலும் இவ்விராஜதானியில் மற்றைப்பாகங்களிற் சாதாரணமாய் இது வழக்கத்திலிருக்கிறது.

கரிசல் நிலம்.

கோடையில் சிலம் செவ்வையாய்க் காய்ந்திருக்குஞ் சமயத்திற் கரிசற் கலப்பை (cotton soil plough) என்னும் பெரிய இருப்புக் கலப்பையால் ஆழ உழுதுவிட்டால் கடப்பாரைவைத்து அறுகைப் பேர்த் தெடுப்பதைப்போலவே அறுகை ஒழித்துவிடலாம். (கலப்பைக்கு எட்டாதபடி) ஆழத்தில் அறுகு இருக்கும் சில புன்செய்களுக்கு மட்டும் இந்தக் கலப்பை உதவாது. நாட்டுக்கலப்பையால் உழுத நிலங்களில் அருங்கோடையிற் பயிர்கள் தீய்ந்து போகும் போதம் ஆழ உழுத நிலத்திலுள்ள பயிர்கள் காய்ச்சலைத் தாங்கிக் கொண்டு நல்ல மாகுலும் தரும். இந்தக் கலப்பைக்கு நாலேர் மாடு பூட்டி உழுதால் நாளொன்றுக்கு அரை ஏக்கர் உழலாம். விதைக் கலப்பையைக்கொண்டு சாற்சாலாய் விதைத்தால் விதைப்புக்காலத்தில் வெகுசீக்கிரம் வேலைபாவதோடுகூடப் பின்னற்பயிரும் ஒரே நிதானமாய் இருக்கும். பின்பு நிலத்தை மாட்டுக் களைவெட்டியால் கொத்திக்கொடுக்கலாம். இதனால் ஈரங் காய்ந்துபோகாமற் பயிர்கள் காய்ச்சலையும் தாங்கிக்கொள்ளும். நெருங்கிய பயிரையும் செடிகள் ஒவ்வொன்றும் தக்கபடி உண்டாகும்படி இடம்விட்டு வேண்டிய படி இலகுவாய்க் கலைப்பிசித்து விடலாம்.

கம்பையும் இதேமாதிரியாய் (சால்) விதைக்கலப்பையால் விதைத்துப் பின்பு நாட்டுக் கலப்பைபாற் பயிரடிப்பதற்குப்பதிலாக மாட்டுக் களைவெட்டியாற் பயிரடித்துவிடலாம்.

எச். ஸி. சாம்ப்சன்,

டிப்டி டைரக்டர் ஆப் அக்ரிகல்சர்.

1911(ஹு) பிப்ரவரி 1உ முதல் 28உ முடிவு வரையுள்ள வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு	தொகை.		செலவு.		தொகை.	
	ரூ.	அ. ப.			ரூ.	அ. ப.
1911(ஹு) பிப்ரவரி 1ம் த்துக்குரிய புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் மாதச்சந்தா வரவு	ரூ.	50	0	0	...	347 210
செந்தமிழ்ச்சந்தா வரவு	...	775	7	0		
பிரிண்டிங் ஆபீசு அச்சுக்கூலி வரவு	...	65	10	0		
பைண்டிங் ஆபீசு வரவு	...	7	11	0		
புத்தக விற்பனை வரவு	...	78	13	0		
சங்கம் காலிலிம் மாச்சடை வாடகை நாளது சாதாரண(ஹு) தை மீ த்துக்கு வரவு	...	35	0	0		
சில்லரை வரவு	...	0	0	10		
யாழ்ப்பாணம் சென்ட்ரலுக்கு பரீட்சைச் செலவுக்காக அனுப்பிய மணி யார்டர் ஹெசென்டில் பரீட்சை நடவா மையால் திருமப வரவு	...	1	0	0		
சங்கம் காலிலிம் மாணவர்களுக்கு ஆகாராதி போஷணைக்காக 1910(ஹு) டிசம்பர் மீ த்துக்கு 29-7-4						
ஹெ. போஷணைக்காக 1911(ஹு) ஜனவரி மீ த்துக்கு ரூ. 14-12-3						
ஆக ஹெ. 2 மீ த்துக்குச் செல்லாகியது						
கலாசாலை உபயோகத்திற்கு வாங்கியபுத்தகங்கள்						
பைண்டிங் ஆபீசு ஸ்டேஷனரிச் செலவு						
					44	3 7
					4	1 3
						0-2-6

நெடி ஆபீசுகண்டுன்னுன்சிச்செல்வு 2—3—4	2	510
ஆக பைண்டிங் ஆபீசுச்செல்வு		
பிரின்டிங் ஆபீசு ஸ்டேஷனரிச் செல்வு 61—4—6		
நெடி ஆபீசு ஆயில் எஞ்சின்வகையறா சம் பந்தமாய் எண்டுணய்ச்செல்வு 20—9—7		
நெடி ஆபீசுகண்டுன்னுன்சிச்செல்வு 6—4—3		
ஆக பிரின்டிங் ஆபீசுச் செல்வு	88	24
போஸ்டேஜ் செல்வு ...	26	00
ரிப்பேர் வகையிற் செல்வு ...	2	138
வாடகை வரிவகையறாச்செல்வு ...	182	00
அரம் 1, பூட்டு 2, ஆயில்கான் 2, வாங்கிய ஸ்டாக்க்செல்வு		
பிரின்டிங் அட்வான்சுவாங்கியது 1—0—0	3	00
வாபஸ் கொடுத்தது ரூ.		

ஆக மொத்தம் வரவு

ஆக மொத்தம்

திரு. நாராயணையங்கார்,

மந் னேஜர்.

[illegible]

Audited and found correct.

S. GOPALASAMY IYENGAR,

Auditor.

10—5—11.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து

1911ஆம் மார்ச்சுமீ 1உ முதல் 31உ முடிவு வரையுள்ள வரவு செலவு கணக்கு

வரவு	தொகை		செலவு	தொகை	
	ரூ.	அ. ப.		ரூ.	அ. ப.
செந்தமிழ்ச் சந்தா வரவு	185	10 0	சங்கம் சிப்பந்திகளுக்குச் சென்ற பிப்ரவரி மீதியைப் பட்டுவாடா ரிஜிஸ்டர்ப்படி சம்பளம் செல்லாக்கியது ரூ.	337	14 0
பிரிண்டிங் ஆபீசு அச்சுக்கூலி வரவு	132	5 6	கலாசாலையே மாணவர்களுக்கு ஆகாராதிபேரவரணைக்காகச் சென்ற பிப்ரவரி மீதுக்குக் கொடுத்தது	60	5 2
பைண்டிங் ஆபீசு வரவு	12	6 6	பைண்டிங் ஆபீசு ஸ்டேஷனரிச் செலவு		
புத்தகவிற்பனை வரவு	62	4 9	மே ஆபீசு கண்டிண்டன்சிச் செலவு		
கட்டிங்மெஷின் கத்திசாணைபிடித்த கூலி வரவு	1	0 0	ஆகைபண்டிங் ஆபீசுச் செலவு	10	12 9
சங்கம் காலிகிலும் மரக்கடை வாடகை காண்து சாதாரண ஹு மாசியு த்துக்கு வரவு	35	0 0	பிரிண்டிங் ஆபீசு ஸ்டேஷனரிச் செலவு		
சங்கம் ஆங்கிலத் தமிழ்ப் பரீகைடி மெற்றிக் விண்ணப்பம் 195-க்கு ரூ. 48-12-0; B. A. விண்ணப்பம் 5-க்கு ரூ. 2-8 ஆக வரவு	51	4 0	மே ஆபீசு ரெயில்வே சார்ஜ் வகையறு		

ஹெ. ஆபீசு ஆயில் எஞ்சின் சம்ப
நீதமாய் எண்ணெய்ச்செலவு 14-9-4

ஹெ. ஆபீசு கண்டிஜன்சிச் செ
லவு 9-7-7

ஆக பிரிண்டிங் ஆபீசுச்செலவு

போஸ்டேஜ் வகையில் செலவு ...
ரிப்பேர் வகையில் செலவு ...
வாடகை வரி செலுத்தியது ...
லேபிரேரி உபயோகத்துக்குவாங்கியபுத்தகம்...

ஆங்கிலக் கலாசாலை சங்கப் பரீட்சைச் சென்டர்
களுக்கு பரீட்சைச் செலவுக்காகவும், வினாப்
பத்திரங்களனுப்பிய வகையிலும்
செலவு 28-8-0

பாண்டியம் என்னும் எழுத்துக்க
ள் அடங்கிய பினாக் (25 லயன்
செந்தமிழில் பிரசுரிக்கும் உபயோ
கத்துக்கு)ச் செய்த வகையில்
இரயம் கொடுத்தது ரூ. 12-0-0

எமிடோரியல் ஆபீசு, கலாசாலை
இவைகளின் உபயோகத்துக்கு
வாங்கிய பேபர் வகையுரசு
செலவு 6-14-0

77 1 0
13 0 0
34 12 8
21 12 0
0 9 0

பரீகைச் சம்பந்தமாகவும் ஆபீசு உபயோகத்துக்கும் பேபர் வாங்கியது	2-10-0				
வண்டிவாடகை சுமைகூலிச்செலவு	1-3-0				
ஹைபிரேரிஉபயோகத்துக்கு வாங்கிய டீபீசுலேன் பில்ஸ்	0-11-6				
மெயூசுதிரி முதலிய இல்லரைச் செலவு	1-3-6				
ஆக மேற்காட்டிய விவரப்படி செலவு		479	14 9		2 0
		567	9 0		53
ஆக மொத்தம் வாவு		1047	7 9		4 7
					3 2
ஆக மொத்தம்		1047	7 9		7 9

திரு. நாராயணையங்கார்,

மாணேஜர்.

Audited and found Correct

S. GOPALASAMY IYENGAR,

Auditor. 10-5-11.

1911(௧௯) ஏப்பிரல் 1௨ முதல் 30௨ முடிவடையுள்ள வரவு செலவு கணக்கு

வரவு	தொகை	ஆ. ப.	தொகை	ஆ. ப.	தொகை
1911 ஸ்ரீ மார்ச்சு, எப்பிரல்ஸ் துக்குரிய புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் மாட்சி சந்தா வரவு	100	0	0	0	4
செந்தமிழ்ச்சந்தா வரவு	36	7	0	0	2
பிரிண்டிங் ஆபீசு அச்சுக்கூலி வரவு	271	6	6	0	2
பைண்டிங் ஆபீசு வரவு	12	7	0	0	2
புத்தக விற்பனை வரவு	92	9	3	0	13
சங்கம் காலி நிலம் மரக்கடைவாடையை சாதாரண ஸ்ரீ பங்குனிஸ் துக்கு வரவு	35-0-0				7
அட்வர்டைஸ் மெண்ட்சார்டுவரவு	11-12-0				7
ஆக மேற்காட்டிய விராப்படி வரவு	46	12	0	0	0

லைபிரேரி வீதிடர்ஸ் புக் உபயோகத்துக்கு வாங்கிய பேபர்	2-8-0			
மேய் மீன் மானுக்கு எக்ஸ்ட்ராக்ட் வாசலாசாலை உபயோகத்துக்கு வாங்கிய மண்ணெண்ணெய் மின்	2-2-0			
1-க்கு திரயம்	1-9-0			
ரஃது லேபிள் செலவு	0-3-0			
பிரதிடெண்ட் டிரஸ்டியவர்கள் உத்தரவுப்புடி இராமநாதபுரம்				
பேரன் கலாசாலை உபாத்தியாயர் கோபாலையவர்கள் செலவுக்காக	1-8-0			
ஆபீசு உபயோகத்துக்கு வாங்கிய என்வலப்ஸ், பேபர் வகைய	1-6-0			
ரூச் செலவு				
வண்டிவாடகை, ரயில்சார்ஜ், சுமை கூலி, புஷ்பஜாம் முதலிய கி	1-11-9			
ல்லரைச் செலவு				
ஆகமேற்காட்டிய லிவர்ப்படி	14	5	9	
ஆக மொத்தம் செலவு	651	6	5	
பேரக பாக்கி யிருப்பு	346	6	6	
ஆக மொத்தம்	997	12	11	
ஆக வாவு	559	9	9	
சென்ற மார்ச்சு முதல் கடைசித் தேதியில் நின்ற பாக்கித் தொகை	438	3	2	
ஆக மொத்தம் வாவு	997	12	11	
ஆக மொத்தம்	997	12	11	

திரு. நாராயணையங்கார்,

மாணேஜர்.

Audited and found Correct

S. GOPALASAMY IYENGAR,

Auditor. 10-5-11.